

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ζ'. — ΤΕΥΧΟΣ 78
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1914

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,"

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμὰς	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους		8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνα	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—
* Ἐκδόσεις ἐκλεκτῆ γενικῶς	Φρ. χρ. ἢ Δραχ.	25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.— ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,"—ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκείνου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν Ἀρκαδικῶν: Εὐγενίας Ζωγράφου.—Ἐπιστάδιον τοῦ βίου τῆς Καλλιόπης Σκ. Παπαλεξοπούλου: Μιχ. Λαμπρινίδου.—Ὁ Σκύλος «Καπιταίν» (Διήγημα) μεταφράσις Λίλας Ρωσσίδου.—Τὸ Ἀρχαιοφυλακτεῖον Ζακύνθου (Συνέχεια) ὑπὸ Α. Ζώη.—Ἡ Στρατηγικὴ Ράβδος.—Ὁ Κάϊσο ἐν Κερκύρα ὑπὸ Δίδου Α. Ν.—Ταξιδιωτικαὶ ἐκτυπώσεις (Σάμος Β').—Στὰ Ξένα (ποίημα) Ζ. Σιδερά.—Ἀπρίλιος 1914: Ἀπὸ τὴν ξένη ζωὴ: Ὁ πύμαμος Ἡν. Πολιτεῶν καὶ Μεξικῶν.—Ἐορταί.—Οἱ Πανελλήνιοι Ἀγῶνες.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μηνός: Ἀπρίλιος, ὑπὸ Δ.Α.Ζ.—Ὁ Κόσμος.—Θεατρικὴ Κίνησις.—Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς ζωῆς.—Ἐκθεαὶς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ΣΠΑΠ.—Ἡ ἐπορτὴ τοῦ Σταδίου.—Ὀλιγόστιχα.—Νέαι ἐκδόσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Τὰ Εὐζωνία μας.—Ἡ δις Κατσικοπούλου.—Ὁ δισκοβόλος κ. Γεωργαντζῆ.—Ὁ Διαδόχος κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων.—Πασχαλινὰ ψόνια.

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

5ME ANNEE, N° 78
ATHÈNES, AVRIL 1914

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΟΜΗΡΟΥ 5Α (Ἐναντι Βουλῆς)

ΑΘΗΝΑΙ

JEAN G. CRANIOTIS

CHIRURGIEN-DENDISTE

RUE OMERE 5A (vis-a-vis du Parlement)

ATHÈNES

Πᾶσα ἐργασία ἐκτελεῖται δι' ἤλεκτρικῶν ἐργαλείων τελείως ἀνοδύνως καὶ κατὰ τὰς νεώτατας μεθόδους τῆς ὀδοντοιατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης.

Toutes les interventions se font avec une instrumentation électrique sans aucune douleur et d'après les toutes nouvelles méthodes de la spécialité.

N. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΤΙΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ μαγεῖον τοῦτο χαρακτηρίζει ἄκρα προσοχὴ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τιμαὶ λογικαί, προθυμία καὶ πολλὴ εἰδυνηδιόσια ἐξ οὗ καὶ ἡ κατάκτησις ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

ἰα δοκιμὴ ἴσκει

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλαι ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλαι ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια, Καταστήπων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνου ἐκδότης ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν δεληταρίων.

Δεκταὶ παραγγεῖλαι ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδόθησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελεγημένας ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνου ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Imperial Dry Plate Co Ltd

ΕΠΕΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς θμεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων νοσῶτε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προαμβάετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὄτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἐλεξίρια, Ὄδοντόκοις καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοιδιακαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἐλεξίριου παύει ἡ Ὄδονταλγία καὶ ἡ νευριγλία. Εἶναι συσκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλάδιον

3 — Κοραῆ — 3

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX ET C. POUR DAMES & FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Mercerie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chappellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs etc.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLÉ (GALATA ET STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη εσωροούχων πολυτελείας ή μη, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδιού, είδη μίδων, άνθη κ. τ. λ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

MADAME SOPHIE ZILLER

Έν δώδ Έομοῦ ἀριθμὸς 42

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la « Réforme pianistique »

Systeme Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	" " " "	10 " " "	" " " "
1	" tous les 25 jours	25 " " "	" " " "

(Chez elle de 3-5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρός οδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκείμεσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδιούτων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀλλῶν εἰσηγίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
" Ἀργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
" Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
" Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
" Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
" Ἀαρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
" Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
" Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
" Λεσχινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
" Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
" Κόρινθ.	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
" Ναύπλ.	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΜΕΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀσθονὸν καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολυχρῶμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλλα κεντήματα καὶ θαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σῆς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόχουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους ευγένεια καὶ ἡ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.05 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.20 π.μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
1.00 μ.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

7.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας.
11.40 π.μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
6.30 π.μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.45 μ.μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.00 π.μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π.μ.	Διὰ Πύργον Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.40 μ.μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ.μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.05 μ.μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ.μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Χιλιομετρικὰ Βιβλιάρια ταξιδιῶν.

1000 χιλίωμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
2500 χιλίωμ.	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 30 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνός

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE N° 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Depot de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκόσμου από 10 Ὀκτωβρίου 1913 ἕως 10 Ἰανουαρίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι Ἑνεσικαί
1913/14	215.426.075
1912/13	216.235.946
1911/12	220.601.790

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεως

Ἔτη	Ποσὸν δεξείων	Συμφησίδως	Ὑπόλ.
1913/14	75.876.700	63.409.700	12.467.000
1912/13	85.772.800	74.533.200	11.239.600
1911/12	92.052.400	78.402.100	13.650.300

Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχόρῳ

Ἔτη	Εἰσγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ὑπόλοιπον
1913/14	22.140.163	8.891.616	13.248.547
1912/13	15.767.319	6.428.595	9.338.724
1911/12	16.458.583	8.879.367	7.579.216

ΣΗΜ. Ἐκτὸς τῶν λίτρων 215,426,075 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάρστοι διασφορίαι παρὰ τῷ Τε-
λωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 20 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Α. Ἔν. 1,904,624 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

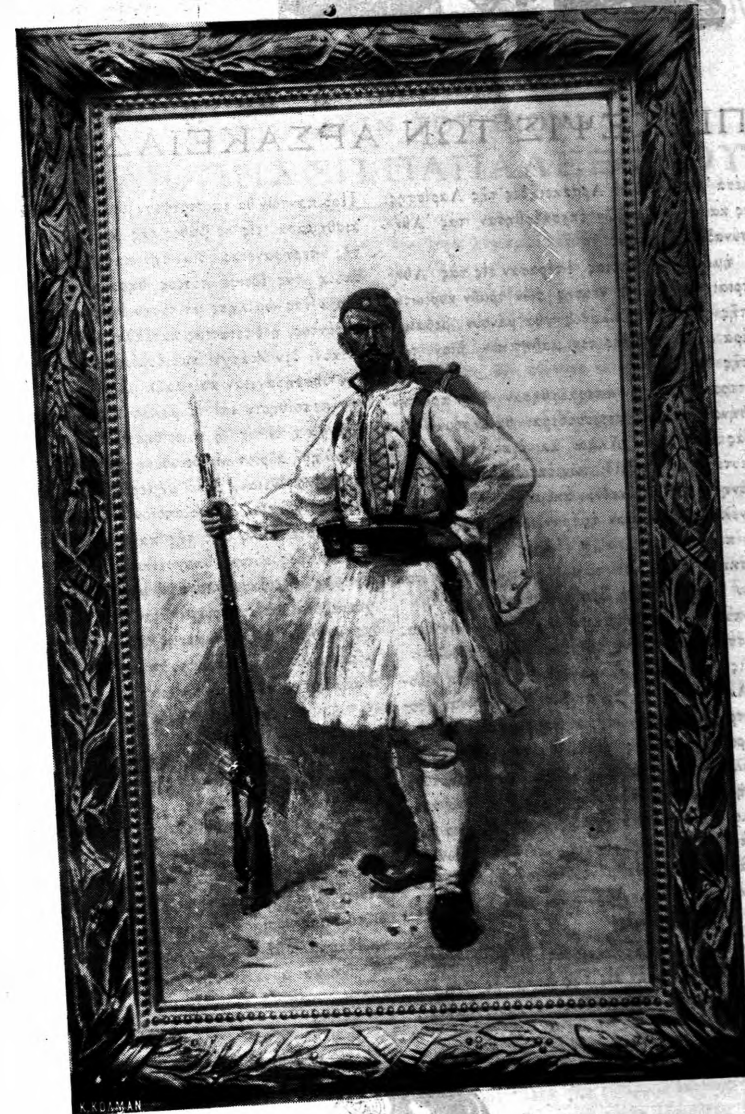
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Ζ

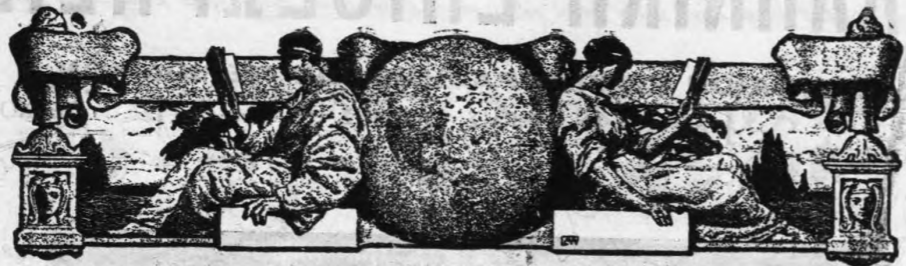
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1914

ΤΕΥΧΟΣ 78

ΤΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ ΜΑΣ

Εἰκὼν ἀπὸ τὴν συλλογὴν τῶν ἑλληνικῶν πολεμικῶν. Ἔργον τοῦ διασημοῦ Γάλλου ζωγράφου
Ζ. Σκότι, ὅστις ὡς γνωστὸν ἐφιλοτέχνησε καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΣΑΚΕΙΑΔΩΝ

Περὶ τὰ μέτα Ἀπριλίου αἱ Ἀρσακειάδες τῆς Λαρίσης, τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Πατρῶν ἐπεσκέθησαν τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς συναδέλφους των.

Αἱ ἑλίγαι: ἡμέραι τὰς ὁποίας ἐπέρασαν εἰς τὰς Ἀθήνας αἱ μαθήτριάι.— ἡ θῆλυς νεότης τῶν τριῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος—θὰ μένουσιν βεβαίως ὡς ἡ ὠραιότερα ἀνάμνησις εἰς τὸν μαθητικὸν βίον τῶν Ἑλληνίδων τῆς αὔριον.

Αἱ περισσώτεραι ἐξ αὐτῶν ἐπεσκέθησαν διὰ πρώτην φοράν τὰς Ἀθήνας. Καὶ αἱ περισσώτεραι: θὰ ζήσουν χωρὶς ἴσως νὰ τὰς ἐπανιδούν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πρώτας καὶ διὰ τὰς δευτέρας τὸ ταξεῖδι: τῶν ἡμερῶν αὐτῶν θὰ ᾔνη ἀληθινόν. Καὶ ἐκεῖνα: ἀκόμη αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπανέλθουν ἐδῶ μίαν ἡμέραν ὑπὸ ἄλλας συνθήκας καὶ ἄλλας περιστάσεις, καὶ δι' αὐτὰς θὰ ἔχη διαφοράν ἢ νέα ἐπίσκεψις των ἀπὸ τὸ μαθητικὸν τους ταξεῖδι: τοῦ ὁποῖου ἔληξεν ἤδη ἡ ὠραία διάρκειαι.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἔποψιν διδακτικῆν τὸ ταξεῖδι: τῶν νεαρῶν ἐπαρχιωτιστῶν δὲν ἔμεινε βεβαίως ἄνευ κέρδους.

Αἱ ἐπισκέψεις: τὰς ὁποίας ἔκαμαν εἰς τὰ διάφορα Μουσεία καὶ τὴν Ἀκρόπολιν, εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἐξοχάς, εἰς τὰ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ Ἀρχαῖον Δρᾶμα τὸ ὁποῖον ἐχειροκρότησαν εἰς τὰς Αἰθούσας τοῦ Ἀρσακείου, καὶ ἐτι: ἄλλο ἔτερε καὶ συνεκίνησε, καὶ ἐγοήτευσεν καὶ ἐξέπληξε τὴν παιδικὴν των ψυχῆν, θὰ εἶνε ἓνα κέρδος διὰ τὸ μέλλον. Κέρδος διὰ τὴν ζωὴν, κέρδος διὰ τὴν ψυχῆν, κέρδος ἀκόμη διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῶν μεγάλων συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα κάποτε μένουσιν τὸσον πολὺ τὸσον βαθεῖα κοιμισμένα ὡστε νὰ μὴν ἐξυπνοῦν ποτέ.

*****

Σήμερον ὁμως αἱ νεαραὶ Ἀρσακειάδες θὰ ἐπιστρέψουν πολὺ διαφορετικαί: ἅφ' ἑτί ἦσαν εἰς τὰς πατρίδας των. Θὰ ἐπιστρέψουν καλλίτεραι, ἐνθουσιώδεις, εὐχαριστημένα.

Πρὸ πάντων θὰ ἐπιστρέψουν μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα συναισθήματα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των. Τὸ συναίσθημα τῆς ὑπερῆρανεῖας διὰ τὴν πατρίδα των. Διότι πατρίς ἢ ὁποῖα τὰς ἐδειξε τόσους θησαυροὺς τοῦ παρελθόντος, ἢ ὁποῖα τὰς ὠμίλησε μὲ τόσον ἐνέργειαν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ παρόντος, ἢ ὁποῖα τὰς κατέπληξε μὲ τόσον κάλλος διανοητικόν, δὲν ὑπάρχει: ἀμυθολογία ἐτι: θὰ τὰς ἐπροκάλεσε καὶ τὴν ὑπερῆρανεῖαν καὶ μαζῆ μὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πεποιθήσιν ἐπὶ τὸ μέλλον. Καὶ εἶνε τὸσον ὠραῖον πρᾶγμα ἡ ἐλπίς, ἢ πεποιθήσις αὐτῆ δι' ἐκείνην ἢ ὁποῖα θὰ κληθῆ αὔριον νὰ διευθύνῃ ἓνα σχολεῖον ἢ καὶ ἀπλῶς μίαν οἰκογένειαν. Διότι: σήμερον καὶ ἡ οἰκογένεια εἶνε τὸ μικρὸν σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ σφρηλατεῖται: τίποτε ἄλλο ἀπὸ τῆς πατρίδος τὸ ἔνομα καὶ τὰς μεμάλιας πρὸς αὐτὴν ὑποχρεώσεις. Ἐκεῖνη λοιπὸν ἢ ὁποῖα θὰ γίνῃ ἢ διδασκάλισσα ἢ μητέρα, ἢ καὶ τὰ δύο μαζῆ, χρειάζεται νὰ ἔχη ῥωμαλαίαν τὴν ψυχῆν, ἐνθουσιώδη τὸν χαρακτῆρα, ἢ πρακτικότης τῆς νὰ βαδίξῃ σύμφωνα μὲ τὴν μέρρωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος, καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῆς νὰ παραμένῃ ἀγρυπνος καὶ ἀκοίμητος.

*****

Ὅταν ὅλα αὐτὰ εὐθάσουν εἰς μίαν ἐντονον ἐκδήλωσιν τότε βεβαίως ὁ ἄνθρωπος γίνετα: καλλίτερος, καὶ ἡ γυναικεία ψυχὴ ἴσως τότε νὰ εὐθάνῃ εἰς τὸ τέλειον. Τότε ὅλοι πρέπει: νὰ εἴμεθα βέβαιοι: ἐτι: ὁ διαρκὴς ἐνθουσιασμός ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη εἰς τῆς νεανίδος τὴν ψυχῆν θὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλληνίδα τῆς αὔριον ἀνταξίαν τῶν προσδοκωμένων νέων περιστάσεων, καὶ θὰ δεῖξῃ καὶ ἐκεῖνη ἐτι: γνωρίζει: ποίας θυσίας περιμένει: ἀπ' αὐτὴν ἢ πατρίς τῆς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ διὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ ἐνδοξον καὶ μεγάλο ὅπως ὑπῆρξε καὶ τὸ παρὸν.

ΕΤΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΣΠ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἀείμνητος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καθηγητῆς τῆς Βοτανικῆς Θεόδωρος Γ. Ὁρρανίδης ἦν μὲν Σμυρναῖος τὴν καταγωγὴν, πλὴν ὀλόκληρον τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν περίπου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, διήγαγεν ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου ὁ πατὴρ αὐτοῦ, προσφυγῶν, ἀσφαλῆς εὖρεν ἄσυλον κατὰ τὰς ζοφεράς ἐκεῖνας ἡμέρας. Ἐνταῦθα, ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν πυροβόλων τοῦ ἐνδόξου Παλαμηδίου κατέφυγε μετὰ πολλῶν ἄλλων, ὅπωςδὴποτε εὐπορούντων, καὶ ἡ οἰκογένεια Ὁρρανίδου κατὰ τὴν πλήρη δόξην ἄμα καὶ ἀγωνίας περίοδον ταύτην τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου: ἐνταῦθα ὁ πλήρης ζωῆς νεαρὸς Θεόδωρος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν κρότων τῶν πυροβόλων, ἔλαβε τὰ πρῶτα διδάγματα τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀνατροπῆς, τὰς πρώτας ἐμπνεύσεις τοῦ ἐνθουσιώδους πατριωτισμοῦ, ὅστις ἐπλήρου τὴν καρδίαν τοῦ ποιητοῦ «τῆς Χίου δούλης» καθ' ὅλον τὸν μετέπειτα χρόνον.

Πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου, τὴν θετὴν αὐτοῦ Πατρίδα, ἰδιάζουσαν ἔτερε στοργὴν καὶ θαυμασμὸν ὁ ἄγνος αὐτός πατριώτης καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα διαφαίνονται: ἐν πᾶσι τοῖς ποιητικῶς αὐτοῦ ἔργοις, ἐν τινι τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται: καὶ ἡ ἐπομένῃ χαρᾷ κτηριοτικῆ ἀποστροφή πρὸς τὴν ἡρωϊκὴν τοῦ Ναυπλίου πόλιν:

«Ὅπότεν στοχασθῶ καλῶς καὶ φέρω εἰς τὴν μνήμην
«πῶς, ἂν ἐκυριεύετο ἀπὸ τὸν Ἰμβραήμην;
»στοῦς Ἑλληνας δὲν ἔμεινεν ἑλπίς τις σωτηρίας,
«ἐλπίς τῆς νίκης καὶ ἐλπίς γλυκεῖας ἐλευθερίας,
«πῶς εἰς τὰς φλέβας μου λεπτὸν ἐξαιφνης διατρέχει
«καὶ σέβας καὶ εὐλάβειαν καὶ θάμβος μὲ κατέχει».

*****

Ὁ ἐν Ναυπλίῳ ἀρχοντικὸς οἶκος τοῦ Σπυρίδωνος Παπαλεξοπούλου ὑπῆρξε καὶ διὰ τὸν νεαρὸν Θεόδωρον Γ. Ὁρρανίδην τὸ εὐχάριον τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν φρονημάτων. Ἐν τούτῳ μετὰ τῶν ὀμηλικῶν αὐτοῦ, τῶν οἴων τῶν μεγάλων Ἀνδρῶν τοῦ Ἀγῶνος, συστάσεως ἐνωτίζετο ἐκ τοῦ στόματος τῆς πολυμαθοῦς συζύγου αὐτοῦ Καλλιόπης, ἐξ οὗ καὶ μέλιτος γλυκύτερα ῥέειν ἀδθῆ, πᾶν τὸ ἐνθουσιώδη τῷ βίῳ ἐν τούτῳ ἐμάνθανε νὰ τιμᾷ ἐπαξίως καὶ νὰ γεραιρῇ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῶν ὑπεροχῶν ἀνδρῶν τῆς γιγαντομαχίας ἐκείνης, ἣν μετὰ

τοσούτου λυρισμοῦ ἐξύμνησε βραδύτερον ὁ ἐμπνευσμένος ποιητῆς.

Ἐπὶ τοιούτων συνεχόμενος δεσμῶν καὶ ἀναμνήσεων στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου ὁ ἀείμνητος ἀνὴρ, προκαιμένου νὰ ἀποδημήσῃ εἰς τὴν Ἑσπερίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀποχιρευτῆσῃ καὶ τὰ ἱερὰ τῶν παιδικῶν αὐτοῦ χρόνων ἔδη. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1844 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους τὸν ἄρτι: εὐδοκίμως συμπληρώσαντα τὰς Πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς εὐέλπιδα Θεόδωρον Γ. Ὁρρανίδην πρὸς τελειωτέρην ἐκπαίδευσιν. Ὁ ἀείμνητος ἀνὴρ ἄμα ὡς εἶδε πληρούμενον τὸ ὠραιότερον τῶν ἐνεύρων αὐτοῦ, ἐτρέπη πρὸς τὸ Ναύπλιον. Κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ ἀπέπλευσε δι' Ἰστιοφόρου πλοίου εἰς τὸν ἔναντι τῆς Αἰγίνης λιμένα τῆς Παλαιᾶς Ἐπιδάουρου, δι' ἧς διήκε τότε ἡ προσφορωτέρα μεταξὺ τῆς νέας καὶ τῆς ἀρχαίας Πρωτεύουσος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὁδός: ἐκεῖθεν δ' ἐπιβὰς ἵππου κατηρθύνετο εἰς Ναύπλιον. Ἦτο δεῖλη τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἔτους 1844, ἐτε ὁ πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγγος νεανίας, κατερχόμενος τῶν δουτικομεσημβρινῶν κλιτύων τοῦ χωρίζοντος τὴν Ἐπιδουρίαν τῆς Ἀργολίδος ὄρους Ἀραχναίου, ἠτένιζεν αὐτὸς μετὰ βραχέϊαν ἀπουσίαν τὴν ἐνδοξον πόλιν, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ὁποίας ἀνεφώνησε πλήρης συγκινήσεως:

«..... Χαῖρε ὠραία πόλις
«τὸ ἄλλοτε προσφύγιον καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλης,
«ὅποτε κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐμάχετο γενναίως.

Εἰσελθὼν δὲ διὰ τῆς πύλης τῆς ξηρᾶς ὁ ζωηρὸς ὄδοι: κίρος κατηρθύνθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ εὐπατρίδου καὶ τότε Δημάργου Ναυπλιέου Σπυρίδωνος Παπαλεξοπούλου, ὅστις ἐξηκολούθη: νὰ ἦναι ἐτι: τὸ κέντρον πάσης κινήσεως καὶ ζωῆς. ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τότε πόλει. Ἡ τοῦ μεγάλου τούτου Οἴκου Δέσποινα Καλλιόπη ἐδεξιώθη τὸν ἀνδρωθέντα ἤδη Θεόδωρον μετὰ τῆς ἐνθουρίας ἐκείνης χάριτος καὶ στοργῆς, ἧτις διέκρινεν αὐτὴν ἐξαίρετως ὅταν ὑπεδέχετο τὰ τέκνα τῶν ἀρχαίων αὐτῆς φίλων καὶ δι' τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀγῶνος.

*****

Πρὸς ἀποχιρευτῆσθαι τῶν παιδικῶν αὐτοῦ φίλων καὶ συνηλικιωτῶν τὴν πρωίαν τῆς μετεπιστάσεως ὁ Θεόδωρος

Γ'. Ὀρρανίδης λαμπρὸν παρέθετο συμπόσιον εἰς τὴν ἐγγύς τῆς πόλεως παρὰ τὸ χωρίον τῆς Ἀρείας, πατρικίην αὐτοῦ ἐπαυλίην. Ὡς ἦτον ἐπόμενον ἢ πλουσία ἐφθόγη καὶ ὁ οἶνος τῆς εὐγενούς τοῦ Ναυπλίου Δεσποίνης οὐ σμικρὸν συνέβάλλοντο εἰς τὴν ἀρθρονίαν τῶν προμηθειῶν τοῦ συμποσίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῦο τὰ μὲν ἐδέσματα ἀπέδησαν ἐπαρκῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ οἶνος, ταχέως στεῖν-
ρεύσας ἐκ τῆς ἀπληστίας τῶν συμποσιῶν. Ἐν τῇ κατὰ τὸ μέσον τοῦ γεύματος προκυψάστη ἀμηχανία ταύτη ἢ ἐτοιμότης δὲν ἀπέλιπε τὸν Μουσὸληπτον ἀμειψόμενος οὗτος, οὐδ' ἐπὶ λεπτῶν διαστάσεως, λαμβάνει ἐκ τῶν παρερριμμένων κενῶν φιαλῶν δύο, τὰς ὁποίας ἀποστέλλει εἰς Ναύπλιον μετὰ τοῦ ἐπομένου ἐμμέτρου ἐπιστολίου, ὡς ἐγράφει προχεύρας ἐπὶ παρατυγόντος τεμαχίου κοινοῦ γάρτου περιτυλίγματος (στράττου):

Τῇ Κυρίᾳ Καλλιόπῃ Σπ. Παπαλεξοπούλου

Οἶκός σου

Δύω λάβετε φιάλας καὶ ἀντ' αὐτῶν παρακαλῶ Σας στείλατέ μου δύο ἄλλας, πλήρης ὅμως καὶ μειοτάς ἀπὸ τὸ γλυκὸ Σας μαῖρο καὶ ἀπὸ τὸ κόκκινόν Σας, τὸ ὁποῖον ἐμψυχώνει τοὺς ἀνύχους ποιητάς. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός μας μετεποίησεν εἰς οἶνον πλήρης ὕδατος ὑδρίας εἰς τὸν γάμον τοῦ Κανά. Σὺ, Κυρά μου, χωρὶς ἄλλο υπερβαίνεις καὶ Ἐκείνον, ἐπειδὴ πληροῖς δι' οἶνον τὰς φιάλας τὰς κενάς!

Ἡ Καλλιόπη, γελάσασα ἐπὶ τῇ ἀναγκῆς τοῦ εὐφυοῦς τούτου ἐπιστολίου, ἔσπευσε νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς εὐθυμοῦντας νεανίας δύο ὄλας δωδεκάδα φιαλῶν ἐκλεκτοῦ οἴνου, δι' ὧν συνεπληρώθη τὸ συμπόσιον.

*****

Διαρκούσης τῆς ἐξοχικῆς ταύτης πανδασίας ὁ Θεόδωρος Γ'. Ὀρρανίδης ἀπήγγειλεν ἐπὶ τραπέζης καὶ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸ ἐπόμενον χάριεν αὐτοῦ Βακχικὸν εἰδύλλιον, οὐ ἦρας ὑπετίθετο εἰς τῶν ἄμυστραπέζων αὐτοῦ καὶ φίλων:

Ο ΚΑΡΑ-ΣΕΒΤΑΛΗΣ

Ποῖος εἶδε νέον σεβταλή; Καρδιᾶς ποῖος εἶδε κλέφτη;
νὰ ἐξυπνάη με τὸ Ἄγ καὶ με τὸ Βὰγ νὰ πέφτη;
Ὡτάν τὸ χιόνι ν' ἀντλή, σὰν τὸ κερί νὰ σβύνη;
καὶ μοναχὸς τὸ ντέρτι του νὰ ξεροκαταπίνη;

***

Ἐγὼ τὸν εἶδα! Καὶ εἰς ἐμὲ ἐφάνη ὁ καψμένος
ὡσάν Ντερβίσης σκυθρωπός, ὡσάν Μπεγτζιτζῆς Ολιμμένος
Γιὰ μιὰ σκληρὰ Γενι-ντουινιά πούδαν τὰ δύο του μάτια,
καρὰ-σεβτῆς τὸν ἐπίπασε καὶ γίνηκε κομμάτια.

***

Ὅπότεν τὰ μεσάνυχτα ἀγογγαλοῦν οἱ κούκιοι,
πηγαίνει καὶ τῆς τραγουδεῖ με νεὶ καὶ μπουζούκι:
— Ἀμὰν Κουζούμ! Ἀμὰν Γιαθρούμ! κίνε Χανούμ ἰνσάφι!
μηδὲ καλέμι Ούλεμὰ τὸ ντέρτι μου δὲν γράφει.

***

Γιὰ σένα ἐμπαίλντησι εἰς τὸν ντουινιά ἐπίνω,
κι' ἂν ἐγεννήθην Σεβταλῆς, Ἀσίκης θὰ πεθάνω.

Εἶνε τὸ ἄσπρο στῆθός σου ταχέτικο καίμακι,
τοῦ Ἀίντιν-Ἰσάρ χαλδῆς τὸ κάθε σου χερμάκι.

***

Μουγαλεμπὶ καὶ γαιούλ-περμπέτ ὁ ἀναπνευγμένος σου,
καὶ τῆς Στιχπούλ σεκέρ-λουκούμ ὁ τρυφερὸς καίμος σου.
Ὁ κάθε λόγος σου γλυκὸς ὡσάν ρεβανὶ ἄφράτο,
καὶ ὡσάν ζεστός σεράι-λουκμάς με μέλι μυρουδάτο.

***

Κ' εἶν' ὁ σεβτῆς μου δυνατός, ποῦ νὰ γορητῆ δὲν φθάνει
κι' ἂν γένῃ ὁ οὐρανὸς χαρτὶ κι' ἡ θάλασσα μελάκι.
Ἀμὰν Κουζούμ! Ἀμὰν Γιαθρούμ! κίνε Χανούμ ἰνσάφι!
μηδὲ καλέμι Ούλεμὰ τὸ ντέρτι μου δὲν γράφει.

***

Εἶμαι τ' ἀσλάνι τοῦ σεβτῆ καὶ τοῦ ζευκιοῦ καπλάνι
κι' ἂν γίνῃ ὁ οὐρανὸς χαρτὶ κι' ἡ θάλασσα μελάκι,
κονδύλιτ ὄλα κι' ἂν γενοῦν τὰ δένδρα καὶ οἱ τάφοι,
μηδ' ὁ Προφήτης μας κύτες τὰ ντέρτι μου δὲν γράφει.

***

Τὶ ἀγοράσεις κάρβουνα καὶ ψήνεις τὸ φαγὶ σου;
γιαγκίμι ἔχω στήν καρδιά σου ἄναψες ἄτῃ σου.
Ἀντίκρου μου με τὸ φαγὶ τὸν τεντερέ σου στῆσε,
καὶ κἀδὶ στὸ γιαγκίμι μου με μιὰ ματιά σου γῆσε.

***

Κι' εὐθὺς ποῦ ἐνα ἀγ-ἐντέτ τὸ στόμα μ' ἀνκώσῃ,
με τὸ φαγὶ ποῦ θὰ ψηθῇ κι' ὁ τεντερέθ θὰ λυθῇ!
Ἀμὰν Κουζούμ! Ἀμὰν Γιαθρούμ! κίνε Χανούμ ἰνσάφι!
μηδὲ καλέμι Ούλεμὰ τὸ ντέρτι μου δὲν γράφει.

***

Σὺ εἶσαι ἡ γρουσῆ Οὐρὶ καὶ διὰ σὲ Ντουιντοῦ μου
ἢ ντίπ θὰ γάσω, ἢ θὰ βρω τὸν ἀσκένιο νοῦ μου.
Καὶ στοῦ Ντζεϊνέτ τοὺς πρόποδας, τοῦ πιλαφένιου ἔρους,
με σένα θὰ νὰ ἀπερνω στιγμάς ἀγγελουφόρους.

***

Ὁ ποταμὸς Ἀμποῦ-Ζεμζέμ καὶ τοῦ μελιού τὸ ρεῦμα,
τόσον δὲν θὰ εὐχριστῶν τοῦ σκλάβου σου τὸ πνεῦμα,
ὅσον τὸ νούρι σου, Κουζούμ, καὶ τὸ γλυκὸ φίλι σου!
καὶ ὅσον τὸ ντζλίδικο καὶ τρυφερὸ κορμί σου,

***

Γιὰ σένα ἐμπαίλντησι εἰς τὸ Ντουινιά ἐπίνω,
κι' ἂν ἐγεννήθην Σεβταλῆς, Ἀσίκης θὰ πεθάνω.
Ἀμὰν Κουζούμ! Ἀμὰν Γιαθρούμ! κίνε Χανούμ ἰνσάφι,
καὶ εἰς τὸ μερζαμέτι σου τὸ σκλάβο σου κάμ' ἀφι.

***

Αὐτὰ τῆς λείει ὁ Ντερπιλῆς! κι' ἀκόμη ποῖν νὰ φύγῃ
ὡσάν τοῦ Τσεγγέμ τὸ βράχιο τὸ στόμα του ἀνοίγει.
Κι' ἐλπίζων ἰλαρότερος ὁ πόνος του νὰ γίνῃ
μιὰ γούφτα εἴκοσι δραμιῶν ἀφίονι καταπίνει!

Τὸ ποίημα τοῦτο γράφας τὴν ἐπιούσαν ἐπὶ εὐλόγου πα-
πύρου ὁ εὐφυὲς ποιητῆς ἐνεχείρισε πρὸς τὴν Καλλιόπην
Σπ. Παπαλεξοπούλου, ἣς ἦτο προσωριλίστατος ἀνεψιὸς ὁ
ὑποτιθέμενος ἦρας.

MIX. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

Ο ΣΚΥΛΟΣ „ΚΑΠΙΤΑΙΝ“

Ἦτο παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Ὁ ταξειδιώτης ἐκάθητο κοντὰ στὴ φωτιὰ μέσα στὴν τραπέζα τοῦ μοναστηρίου, καὶ μιλοῦσε με τὸν μοναχὸ ποῦ ἦλθε γὰρ νὰ τὸν περιποιηθῇ. Ἐξω ὁ ἀνεμος οὐρλιαζε, καὶ τὸ χιόνι, κατακομμένο σὲ μικρὰ-μικρὰ κομμάτια ἀπ' τὴ δύναμι τοῦ χιονοστροβίλου, κτυποῦσε δυνατὰ τὰ πρόσωπα τῶν ὁδοιπόρων. Ὁ ταξειδιώτης ἐδέωθη τὸν ἑαυτὸν του τυχερὸ ποῦ βρέθηκε αὐτὸ τὸ μοναστήρι καὶ ἐκεῖ μέσα βρῆκε καταφύγιο καὶ περιποίησι ἀπὸ τὴν ἀφιλόξενη τὴν νύκτα.

Ὁ μοναχὸς ὅμως δὲν ἦτο καὶ πολὺ εὐχάριστος σύντροφος οὔτε στὴν ὄψι, οὔτε στὴν ὀμίλια. Ψηλὸς, ἀδύνατος με πελώριες οιαγόνες καὶ βαθουλωμένα μάτια, εἶχε τὴν μορφή ἀσκητοῦ. Εἶχε καὶ κάποιον μυστηριώδη ἔκφρασι, σὰ μάτι πρὸ πάντων. Ἦσαν μάτια ἔκοτατικά, γεμάτα ἀπὸ διαπεραστικὴν καὶ ἐν τούτοις ὄνειροπόλον φιλοσοφίαν—μάτια ποῦ ἐφαίνοντο πῶς ἐβλεπαν υπεράνωσον καὶ μέσα σου πέρα ὡς πέρα, καὶ ποῦ διέκριναν ἀποστάσεις ἀόρατες στὴν κοινὴ ὄρασι.

Στὴ ἀρχὴ μιλοῦσε πολὺ λίγο. Ὁλη ἡ ὀμίλια ἐπεφτε στὸν ὁδοιπόρο ποῦ ἦτο ὀμιλητικὸς ἄνθρωπος. Αὐτὸς ὁ κύριος μιλοῦσε γὰρ τὸ ἓνα καὶ γὰρ τὸ ἄλλο, καὶ ἔλεγε ὅτι τοῦ ἤρχετο στὴ γλώσσου, κατὰ τὸν τρόπον τῶν καλῶν ὀμιλητῶν, ἐνθ' ὁ μοναχὸς μόλις ἐξεστομίριζε τότε καὶ τότε καμμία ἰδέα ἢ ἀπαντοῦσε σὲ καμμία ἐρώτησι ὅταν ἦτο ἀναγκασμένος. Μὰ ἀκόμη κι' αὐτὸ, τόσο ἀνησυχολημένος ἦτο με τῆς σκέψεις του—δὲν τὸ ἔκανε ὅταν ἔρχετο. Ἐπειὰ ἀπὸ λίγο ὁ ὁδοιπόρος, ἂν καὶ ἀγαποῦσε πολὺ τὸν ἦχο τῆς δικῆς του τῆς φωνῆς καὶ δὲν ἐπρόσχε τὴ σιωπῆ τῶν ἄλλων, δὲν μπορούσε παρὰ νὰ προσέξῃ τὸ συλλογισμένο ὕφος τοῦ μοναχοῦ καὶ ἄρχισε νὰ τὸν πειράζῃ γι' αὐτὸ.

— Αἱ σκέψεις σας φαίνονται πολὺ ἀπορηστικαί, φίλε μου, εἶπεν. Εἶναι ἢ τρίτη ἐρώτησις ποῦ σὰς κάμνω τώρα χωρὶς νὰ μοῦ ἀπαντᾷτε.

— Συγγνώμην, κύριε, εἶπεν ὁ μοναχὸς. Ἐσκεπτόμην τὸν σκύλο, Καπιταῖν. Σήμερον εἶναι ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ξέρετε, καὶ κάθε παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ὁ νοῦς μου εἶναι γεμάτος ἀπὸ τὸν σκύλο, Καπιταῖν.

— Καὶ ποῖος εἶναι ὁ σκύλος, Καπιταῖν, καὶ τί σέσι ἔχει με τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐρώτησε ὁ περιεργὸς ὁδοιπόρος.

— Ἦτο ἓνας μεγάλος μαῦρος σκύλος τοῦ Ἀγ. Βερνάρδου, ὁ μόνος μαῦρος σκύλος τῆς ὁμάδας ἐκείνης ἀπὸ ὅσους ἔχω ποτὲ ἰδεῖ. Ἄν εἶναι ὅμως αὐτὸ ποῦ με κάμνει νὰ τὸν θυμοῦμαι. Ὑπάρχει ἄλλος λόγος. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἴσως νὰ σὰς πῶ τὴν ἱστορίαν.

— Βεβαίωτα, ἀπήντησε ὁ ὁδοιπόρος. Καὶ με τὴν χονδρὰ καὶ ὑπόκοφον φωνὴν του, με τὰ βαθουλωμένα

τον μάτια καρφωμένα ὅλη τὴν ὥρα ἀπάνω στὴ φωτιὰ, ὁ μοναχὸς ἄρχισε τὴ διήγησι του:

— Νὰ μεταφέρετε τὴν σκέψιν σας σὲ εἴκοσι χρόνια πρὶν, εἶπε, στὰ πικρὰ Χριστουγέννα τοῦ 1890. Σκληρὸς χειμῶνας ἦτον ἐκεῖνος. Μιλοῦν—γι' αὐτὸν ἀκόμη ἐδῶ ὅταν τὸ χιόνι ἐσκέπαζεν ὅλα γιὰ μῆνας καὶ οὔτε ἴχνος ἐφαίνετο τῆς καλῆς γῆς ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ Ἀνδρέα ἴσα με τὸν Ἐδαγγελισμό τῆς Θεοτόκου ὅταν, σ' ὄλο ἐκεῖνο τὸ διάστημα δὲν ἔπρηξε ἐργασία στὰ χωράφια καὶ στ' ἀμπέλια, οὔτε μισθὸς γιὰ τοὺς καψμένους τοὺς ἐργάτας, καὶ ὄχι ὀλίγοι πέθαιναν ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὴν πεῖνα. Φρικτὸς χειμῶν, ἀλήθεια. Εἶθε ὁ καλὸς Θεὸς νὰ μὴ μᾶς ξαναστείλῃ ἄλλον ἓνα τέτοιον!

Ἐξοῦσε τότε σ' αὐτὰ τὰ μέρη μία γυναῖκα, ἓνας ἄγγελος. Ναι, κύριε, ἄγγελος. Εἶναι ἢ μόνη λέξις ποῦ τῆς ταίριαζε ἄγγελος γιὰ τὴν ὁμορφιά της, ἄγγελος διὰ τὴν ἀγνή ζωὴ της, καὶ πρὸ πάντων ἄγγελος γιὰ τὴ μεγάλη τῆς Χριστιανοσύνης. Αὐτὴ ἦτο ἡ δεσποινὴς Δελάρ. ὅλος ὁ κόσμος ὅμως ἐδῶ τὴν φώναζε: « Ἀγίαν μας Ἀγάθην ».

Εἶχε χρήματα. Ὅχι πλοῦτο, ἀλλὰ χρήματα ἀρκετὰ νὰ κἀνῃ ὅτι τῆς ἤρεσεν. Ἄν ἤθελε θὰ ζοῦσε τὴν ἡσυχὴ ζωὴ τῶν εὐπόρων. Ἀλλὰ δὲν ἤθελεν. Ἀπειαντίας, γιὰ τὸν ἑαυτὸ της ἐκρατοῦσε τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, γιὰ νὰ ἔξῃ περιοσώτερα γιὰ τοὺς πτωχοὺς τῆς γείτονας. Μιὰ γρηθὰ θαλαμηπόλος, ζοῦσε μαζί της καὶ φρόντιζε γι' αὐτή. Αὐτὲς ἢ δυὸ ὑπάρξεις ἀποτελοῦσαν ὀλόκληρο τὸ σπιτικό αὐτῆς ἢ δύο, ναι, μὰ καὶ ἀκόμη ἓνας—ὁ σκύλος, Καπιταῖν.

***

Ὁ Καπιταῖν μπορούσε νὰ ὀνομασθῇ μέρος τῆς ὀκογενείας. Σὰν ἄνθρωπος στὴν ἀφοσίωσι, ἦτο σύντροφος τῆς νεαρᾶς του κυρίας, με ὅλα τὰ προνόμια ἐπιστηθίου φίλου. Ποτὲ, ὅταν τοῦ περνοῦσε, δὲν ἔλειπε ἀπ' τὸ πλευρὸ της. Τακτικὰ κάθε μέρα ἔτρωγε μαζί της καὶ μαζί της πῆγαγε ἔξω κάθε βράδυ ἐκοιμάτο στὸ χαλὶ ἐπάνω ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν κάμινά της. Πιστὸς δούλος τῆς καὶ συγχρόνως ἀγρυπνὸς φύλαξ τῆς, δὲν τὴν ἀφινε ἀπ' τὰ μάτια του. Ἀ! Ναι! Ἦτο σνηθητισμένο θέαμα ἐκεῖνο τὸν καιρὸ—ἢ καλὴ μας Ἀγία Ἀγάθην νὰ περῶ τοὺς ἐξοχικοὺς δρόμους γιὰ τὰς ἐλεημοσύνας τῆς με τὸν μεγάλον σκύλον, πιστόν της ἀκόλουθο. Τόσο σνηθητισμένο, ποῦ ἔπαινε πιά τὸ θέαμα νὰ ἐλκύνῃ τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου ἐδῶ. Οἱ ξένοι ὅμως ἔστεκαν καὶ θαύμαζαν ὄχι μόνον τὴν εὐμορφίαν τῆς κόρης, ἀλλὰ ἀκόμη περὶ πολὺ τὸ μέγεθος καὶ τὸ χροῖμα τοῦ σκύλου συντρόφου της.

Χωρὶς ἄλλο δὲν εἶχαν ποτὲ ἰδεῖ ἓνα μαῦρον σκύλον τοῦ Ἀγ. Βερνάρδου. Αὐτὸ τὸ σπάνιον, αὐτὸ τὸ μονα-

δικό θέαμα τούς έκανε ν' ανοίγουν τὰ μάτια τους.

Τώρα όμως πρέπει νὰ σὰς πῶ και γιὰ κάποιον ἄλλον ποῦ ζοῦσε ἐδῶ τότε—γιὰ ἓνα νέον ὀνομαζόμενον Πέτρο Μαρίνη, ἓνα ποταπὸν, ἄπιστον ἄνθρωπο, δούλον ἀπαισίων ὀρέξεων. Ἦτο λιγάκι ἀναπτυγμένος, καὶ ἔλεγε πῶς κατήγετο ἀπὸ καθῶς πρέπει οἰκογένειαν, ἢ ὅποια τὸν ἔδιωξε ὡς ἀδιόρθωτον. Καθόλου παρόδοξο, ἀλήθεια αὐτὸς ὁ χονδρὸς, κτηνώδης, ἀναίδητος ἄνθρωπος, ὁ χωρὶς ἴχνος καλοῦ αἰσθήματος καὶ χωρὶς θρησκεία παρὰ τὰ δικά του πάθη, ὅτι εἶχε καταστήσει ἓνας ζέγγουριος καταφρονητὴς ὄλων τῶν νόμων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Σὲ τέτοια θεοὶ εἶχε καταστήσει ὁ Πέτρος Μαρίνης, εἰς ἡλικίαν εἰκοσιπέντε ἐτῶν.

Πῶς ζοῦσε κανεὶς δὲν ἔξερε. Πολλὲς φορὲς εἶχε ἄφθονο χρῆμα, πολλές φορὲς ἦτο σὲ ἀπελπιστικὴ ἀνάγκη. Καὶ ἔτοι ἦτο ἀκριβῶς τότε. Ὁ Δεκέμβριος ἐκεῖνος, ἦτο ἐλεινὸς γι' αὐτόν. Καὶ γὰρ, τὰ Χριστούγεννα ἐπλησίαζαν μὲ τὰ ἐλπίαιρα ὄγια ποῦ ἦσαν ἡ μὲν τῆς ἰδέας ἀπὸ τὴν Ἱερὴν Ἐορτὴν, καὶ αὐτὸς χωρὶς νὰ γεμίση τὴν τσέπη του. Στὴν ἀρχὴ δὲν εἴρισκε κανένα ποῦ μποροῦσε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Ἀλλὰ ὁ διάβολος γρήγορα ἦλθε εἰς βοήθειάν του. Ἦτο ἀκριβῶς ἡ μέρα πρὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

Τότε, τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἡ Ἁγία μας Ἀγάθη, ἐσυνήθιζε νὰ δίνη χρήματα στοὺς πτωχοὺς τοῦ χωριοῦ—σὲ κάθε πτωχὴ οἰκογένεια ἓνα ναπολεόνι—ἀπέραντο πλοῦτο, γιὰ τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους. Θεέ μου! Πῶς περιέμεναν ἐκείνη τὴν ἐπίσκεψιν! Μὲ ποιά ἀνυπομονηοῖα περιέμεναν τὴν ὥραϊα στιγμή ποῦ θὰ ἔβγαζε τὸ μεταξωτὸ τῆς βαλάντιο, καὶ καὶ ποῦ θὰ τοὺς πλούτιζε μὲ τὸ ἐκπληκτικὸ στρογγυλὸ κομματι τοῦ χρυσοῦ.

Ὁ Πέτρος Μαρίνη ἔξερε αὐτὴ τὴ συνήθειά της, καὶ μὲ τὴν συμβουλὴ τοῦ Σατανᾶ, ἔκαμνε τὰ σχέδιά του ἀνάλογα. Ὅλα τὰ ἄλλα ἦσαν εἴκοια. Ἦ μὲν δυνολοκία ἦτον ὁ σκύλος Καπιταῖν.

Ὁ Καπιταῖν πάντοτε τὴν παρακολουθοῦσε σ' αὐτὰς τὰς ἐλεημοσύνας της. Καὶ γὰρ τῆς ἐπιτεθῆ κανεὶς μὲ τὸν Καπιταῖν φύλακα ἦτο ἀσφαλὴς τρόπος γιὰ νὰ ξεσχοισθῇ σὲ χίλια κομματία. Ἄρα ὁ Καπιταῖν ἔπρεπε νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν μέση. . . . Λοιπὸν ναί! Ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο πολὺ δύσκολο. Μιὰς δεκάρας ὁμὸ σηκότι. Μιὰς δεκάρας δυνατὸ φαρμάκι. Κάτι δυνατὸ—ποῦ θὰ σκότωνε σὲ δυὸ λεπτά. Ἦξερε τὴν δουλειά του. Πολλὲς φορὲς ἐσῶπασε σκύλους φύλακας. Ἦτο ἀλήθεια τὸ μέσο ἀλλοτρίοτατο.

Ἦ Ἁγία μας Ἀγάθη, πρέπει νὰ σὰς πῶ, ἦτο πολὺ μοναδική. Σ' αὐτὴ τὴ δουλειά της παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων ἀκολουθοῦσε πάντα τὰς ἰδίας συνήθειες. Ὁ Πέτρος ἔξερε τὸ σπιτάκι ποῦ θὰ πήγαινε πρῶτα ἐκεῖνο τῆς Γαλιᾶς Λουποῦ, ποῦ ἔστρεψε μόνο καὶ χωρισμένο ἀπὸ τὰ ἄλλα στὴν ἄκρη τοῦ δάσους. Πάνω ἀπὸ τὰ κάγγελα τοῦ περιβολιοῦ εἶχε ἓνα παλὸν ἄχρηστο πηγάδι κρυμμένο ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ σπιτοῦ μὲ ἓνα μεγάλο θάμνο. Δὲν ἦτο βαθὺ πηγάδι—μόλις ἦτο 20 πόδας βάθος—ἀλλὰ ἦτο καλὸ γιὰ

τὸν σκοπὸ του. Ὁ Πέτρος Μαρίνη ἔξερε πολὺ καλά τὸ μέρος. Πολλὲς φορὲς πήγαινε ἐκεῖ μὲ ἐλεινοὺς σκοποὺς, ὅταν ἡ Γαλιᾶ ἐσυνήθιζε νὰ ἔχη διάνους καὶ νὰ τοὺς παχαίνῃ γιὰ τὰ Χριστούγεννα. Ναί, ἦτο κύριος τῆς τοπογραφίας τοῦ μέρους, ἔξερε κάθε σπιθαμὴν του. Αὐτὸ ἐδῶκε πολὺ τὰ σχέδιάτου. Στὲς δύο λοιπὸν τὸ ἀπόγευμα, τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων ὁ Πέτρος κρύφθηκε μέσα στὸ θάμνο κοντὰ στὸ σπιτάκι τῆς Γαλιᾶς καὶ περιέμενε νὰ ἔρθῃ ἡ δεσποινὴς Δελάρ. Δὲν εἶχε καὶ πολὺ νὰ περιμένῃ. Γρήγορα φάνηκε στὸ γύρισμα τοῦ μονοπατιοῦ.

***

Περπατοῦσε ἐλαφρὰ πάνω στὸ παγωμένο χιόνι, μὲ τὸν σκύλο, Καπιταῖν, στὸ πλευρὸ τῆς. Καὶ ἐνῶ τὰ μάτια του κύτταζαν τὴν ἐδλύγιση χάρι τῶν κινήσεών της καὶ ὄλο τὸν θρίαμβο τῆς νεαρᾶς ὡμορφιάς της, ἄλλες σκέψεις, χειρότερες ἀπ' ἐκεῖνες τῆς ληστείας, ἐδύνησαν μέσα του καὶ ἔκαμαν μέσα στὴν πρόστυχη καὶ κακὴ καρδιά του. Ἔσφιξε τὰ δόντια του, ἄρπαξε τὸ δρόπαλό του πὸ σφιχτὰ καὶ περιέμενε.

Τὴν εἶδε ποῦ μπῆκε στὸ σπιτάκι, καὶ ὁ μεγάλος σκύλος σὰν πάντα ἔμεινε ἀπ' ἔξω. Θὰ κουβέντιαζε λιγάκι μὲ τὴ Γαλιᾶ, σὰν ἐσυνήθιζε πάντα νὰ κάνη τοῦλάχιστον δέκα λεπτῶν δουλειά. Δὲν ἐβιάζετο ὅμως αὐτός. Εἶχε ἀρκετὸ καιρὸ γιὰ κείνο ποῦ ἤθελε νὰ κάμῃ. Βγήκε ἀπὸ τὸ θάμνο καὶ γλύστρησε πρὸς τὸ παλὸν πηγάδι πίσω ἀπὸ τὰ ἄνθη, μὲ τὸ κομματι τοῦ ὁμοῦ σηκοτιοῦ στὸ χέρι. Ὁ Καπιταῖν τὸν ἀκουσε καὶ ἤρχισε νὰ μυρίζεται γύρω γιὰ νὰ δῆ ποῖος ἦτο ἐκεῖ. Μὲ τ' αὐτιά του τεντωμένα, μὲ τῆς τρίχες ἐπάνω στὴ ράχη του σηκωμένες, ἐρόγγυζεν ὑπόκοφα. Ὁ Πέτρος ἐπρόσφερε τὸ σηκότι. Ὁ σκύλος τὸ κύτταξε ὑποπτικῶς, γρήγορα ὅμως ἡ λαίμαργία τὸν ἐνίκησε ἐπροχώρησε καὶ τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Πέτρου, καὶ σὰν τὸ καταβρόχθιζε ἔστρεψε τὴν μεγάλη οὐδὰ του. Τὸ δυνατὸ δηλητηριώδη γρήγορα ἐνήργησε ὁ σκύλος ἐκλονίσθη, ἔπεσε καὶ ἔγυρε δίπλα μὲ κερφωμένα μάτια καὶ τεντωμένα πόδια. Σὲ πέντε λεπτά ἦρθε καὶ ὁ τελευταῖος σπασμὸς.

Ὁ Πέτρος ἔσπρωξε τὸ μεγάλο πτώμα στὸ πηγάδι μέσα. Τὸ ἄκουσε ποῦ ἔπεσε ἀπάνω στὴ λάσπη στὸ βυθὸ μὲ δυνατὸ γδοῦπο. Ἐπειτα τραβήχθηκε πίσω γιὰ νὰ κρυφθῇ μέσα στὸ θάμνο.

Τὶ θὰ ἔκαμνε ἐκείνη ὅταν θὰ ἔβγαινε ἀπὸ τῆς Γαλιᾶς καὶ δὲν θὰ εἴρισκε τὸν σκύλο; Θὰ πήγαινε ἀρὰ γε στὸ σπιτὶ κατόπιν του μὲ τὴν ἰδέα πῶς γύρισε ὁ σκύλος πίσω; Ἦ θὰ πήγαινε νὰ κάμῃ τὴν ἄλλην τῆς ἐπίσκεψιν τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ θὰ ἄφινε τὸν Καπιταῖν ὅπου καὶ ἂν ἦτο; . . . Ἔ, δὲν τὸν ἐνοιαζε. Ὅ,τι καὶ ἂν ἔκαμνε, θὰ ἦτο στὴ διάκρισί του, γιὰτὶ ὅλα τὰ μονοπάτια ἦσαν ἐρημα. Ἄ! Νὰ ἡ ὄρτια ποῦ ἀνοίξε καὶ γὰρ τὴν ποῦ βγήκε ἔξω!

Τὴν εἶδε νὰ κυττάξῃ γιὰ τὸν Καπιταῖν, νὰ τοῦ φωνάξῃ, νὰ τοῦ σφυρίξῃ. Κανένα ἀποτέλεσμα φωνικά. Ὁ Καπιταῖν, ἦτο μακρὰν κάθε φωνῆς καὶ ἀναίσθητος σὲ κάθε σφύριγμα. Τὰ νεκρά του αὐτιά, ποτε πλέον δὲν θὰ ἐτεντώνοντο σὲ τέτοιους ἤχους. . . . Σὲ

λίγο ἢ Δελάρ παραίτησε τὰς φωνὰς καὶ ἐξεκίνησε γιὰ τὸ ἄλλο σπιτάκι, ἓνα μίλι σχεδὸν μακρὰν. Γιὰ νὰ φθάσῃ σ' αὐτὸ τὸ σπιτάκι ἔπρεπε νὰ πάρῃ ἓνα μονοπάτι ἀνάμεσα ἀπὸ ἓνα δάσος. Ὁ οὐρανὸς ἐσκοτεινίαισε καὶ γὰρ χιόνι ἄρχισε νὰ πέφτῃ.

Τόσο τὸ καλλίτερο ἐσκέφη ὁ Πέτρος, ἔτοι δὲν ἐπάσχει φόβος πῶς μποροῦμε νὰ συναντήσουμε κανένα.

Ἐστρεξε καὶ ἔφθασε στὸ δάσος. Κρύφθηκε μέσα σ' ἓνα θάμνο κοντὰ στὸ μονοπάτι. Σὲ λίγα λεπτά τὸ γρήγορο γυμνασμένο αὐτὶ τοῦ ἄρπαξε ἓνα βουβὸ ἦχο—τὸν ἦχο βημάτων στὸ χιόνι. Νὰ τὴν λοιπὸν ἐφάνῃ!

Ὁ κακοῦργος ἐτεντώθηκε, καὶ στάθηκε ἔτοιμος νὰ ἐσπῆσῃ κατ' ἐπάνω της. Ἰδοὺ τὴν, ἔφθασε σχεδὸν ἐμπρὸς του. Ἐκαμε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὴν κρύπτη του, ἀλλὰ ἔξαφνα σταμάτησε μὲ τὰ μάτια προσηλωμένα καὶ γουρλωμένα, μὲ τὰ χέρια κερμασμένα στὰ πλευρά του καὶ τὰ ἀδύνατα τοῦ πόδια τρεμουλιαστά.

Ἦ Ἁγία μας Ἀγάθη δὲν ἦτο μονάχη της. Ὁχι! Ἐκεῖ, δίπλα της, περπατοῦσε χωρὶς κρότο ἀπάνω στὸ κάτασπρο χιόνι, ὁ μεγάλος μαῦρος σκύλος Καπιταῖν. . . .

Πόση ὦρα ὁ ἀπατημένος κακοῦργος ἐστάθη ἐκεῖ παραλυμένος ἀνίκανος νὰ κινήσῃ, ποῖος μπορεῖ νὰ πῇ; Ἦσαν λεπτά ἢ ὥρες; Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἔξερε. . . . Ἐπὶ τέλους βγήκε ἀπὸ τὸν κρύπτη του στὸ μονοπάτι. . . . Ναί! Ἄ ναί! Νὰ τὰ χαραγμένα βήματά της, καθαρὰ ἀπάνω στὸ ἄσπρο χιόνι, ἀλλὰ τοῦ σκύλου Καπιταῖν δὲν ἐπῆρχεν ἴχνος. . . .

Γιὰ ἓνα λεπτὸ, σιγὴ κοντὰ στὴ φωτιά, ἔπειτα ὁ ὀδοιπόρος εἶπε:

—Καλὴ Χριστουγεννιάτικὴ ἱστορία.
—Εἶναι ἀληθινὴ ἱστορία, εἶπε ὁ μοναχὸς.

—Ἄ ναί! Ἐνε ἡ ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ψευδαισθήσεως μᾶς ἐνόχου συνειδήσεως, μοῦ φαίνεται, εἶπε ὁ ὀδοι-

πόρος μὲ μεϊδιάμα. Τὰ βαθουλωμένα μάτια τοῦ μοναχοῦ ἔλαμψαν.

—Ἄ! εἶπε. Εἶναι λοιπὸν ὁ Θεὸς, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν Ἁγίων του, ψευδαίσθησις; Ἐγὼ, ποῦ στέκω μπροστά σας, εἶμαι λοιπὸν ψευδαίσθησις; Κύριε! Τώρα μὲ ὀνομάζουν Ἀδελφὸν Ἰγνάτιον. ἀλλὰ τὸ ὄνομα ποῦ εἶχα πρὶν μὲ σίωση τὸ θάυμα, ἦτο Πέτρος Μαρίνη.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) ΛΕΛΑ Γ ΡΩΣΣΙΔΟΥ

ANDRÉ THEURIET

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τὸ ἄλλο βράδυ, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἐπήγαινε νὰ δύσῃ, ἄκουα τὰ πουλιὰ νὰ κελαιδοῦνε ἀνάμεσα στὰ κλαριά τῶν δένδρων, καὶ ἐσκαπτέμουνα, ὦ! μὲ πόσην συγκίνησιν, ὅτι κελαιδοῦσαν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, ὅπως ἐκεῖνα ποῦ ἄκουα στὴ νεότητά μου, στὴ ἄκρη τοῦ δάσους τοῦ χωριοῦ μου. Τὰ πουλιὰ ἔχουν αὐτὸ τὸ καλὸ, ποῦ φαίνονται πάντα πῶς εἶναι τὰ ἴδια. Τὰ χρόνια περνοῦν καὶ γερᾶζουμε. Βλέπουμε τοὺς φίλους μᾶς νὰ ἐξαφανίζονται, τὰς ἐπαναστάσεις νὰ ἀλλάζουν τὴν ὕψιν τῶν πραγμάτων, τὰ ἰδανικά νὰ πίπτουν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ ἐν τούτοις εἰς τὰ δένδρα τῶν δασῶν, τὰ πουλιὰ ποῦ ἐγνωρίζαμε ἀπὸ παιδιὰ ἐπαναλαμβάνουν τὰς ἴδιαις φιλικὰς ἐπικλήσεις, τῆς ἴδιας ἀρμονικῆς φράσεως μὲ τὴν ἴδια νεανικὴ φωνή.

Ὁ καιρὸς δὲν φαίνεται νὰ τὰ θαγκάνῃ. Καὶ ἐπειδὴ κρύπτονται γιὰ νὰ πεθάνουν, ἐπειδὴ ποτε δὲν παρευρισκόμεθα εἰς τὴν τελευταίαν των ἀγωνίαν, ἡμποροῦμε νὰ φανταζόμεθα σχεδὸν, ὅτι ἔχομεν πάντοτε πρὸ τῶν ἐρθαιμῶν μᾶς, τὰ ἴδια πουλιὰ ποῦ ἐγνώρισεσαν τὰ πρῶτά μᾶς χρόνια.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος 1914. Σ. Θ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅπως εἶπατε ὁ ἀρχιεφύλαξ ἐκεῖνος ἀνεθεώρηται ἀληθῶς ἄξιος τοῦ ὀποῖου ἀνέλαθεν ὑπουργήματος, διότι ἐν τῷ ἐρειψίμῳ ἐκείνῳ ἀρχιεφύλακίῳ ἐπέφερον ὄχι ὀλίγου καὶ Ρ. Σέρρα νὰ λάβωσιν ὑπὲρ ἐδαφονομίην τὴν εἰς τοῦ πόροι ἐπέτρεπον τοῦτο. Τὴν ἀναφορὰν τοῦ Α. Σέρρα λαβόντες ὑπ' ὄψιν οἱ τότε σύνδικαι Γ. Βάλασκας, Ἰω. Μακρῆς καὶ Μ. Μοτσηνίγος ἐν συνεδρίῳ ὑπὸ τὴν, ὡς ἄνω χρονολογίαν 2 Ἰουνίου 1675 ἐψήφισαν ἵνα δι' ἐξῶδων τῆς Κοινότητος ἀνοικοδομηθῇ κατ'ἀλλήλων οἰκημα ὅπως συμπεριλάβῃ τ'ἀνωτέρω διεβλία καὶ ἐγγράφα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις ἐκείνη ἐμεινεν ἐπὶ χάρτου, διότι ἐν τῇ συνεδρίῳ τῆς 3ης Αὐγούστου 1676 ἐκρίθη προτιμότερον ὑπὸ τῶν τότε συνδίκων Γ. Σιγούρου, Κ. Λογοθέτου καὶ πληρώνη τὸ βάρος τῆς ἐδαφονομίης, νὰ δέσσι, ἀπαντα

κίαν τοῦ Σ. Κοκκίνη ἐντὸς τοῦ φρουρίου πάντοτε, ἀντὶ δέκα ραλλίων ἐτησίως εἰς βάρος τοῦ ἀρχιεφύλακος, εἰς δὲν παρεχωρήθη καὶ ἡ οἰκία, ὅπου τὸ πρῶτον ὑπῆρχε τὸ Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος πρὸς ἴδιαν χρῆσιν. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ τοῦ Κοκκίνη, εἰς τὴν μεταφέρθη τὸ Ἀρχιεφύλακειον, ἐσχηματίσθη προσέτι καὶ τὸ δικαστήριον τῆς Κοινότητος. Βραδύτερον ἐν ἄλλῃ συνεδρίῳ τῆς 22ας Ἰουλίου 1677 ἀπεφασίσθη νὰ ἐκλεχθῇ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πενταετίαν ἀρχιεφύλαξ τῆς Κοινοτήτος, ὑποχρεούμενος ν' ἀνεγείρῃ ἐξ ἰδίων πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς ὑπὸ ἐδαφονομίην οἰκίας τοῦτον, ὡς ἐπίσης νὰ σχηματίσῃ ἐγγραφοθήκας καὶ διαμερίσματα, ὁμοία πρὸς τὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀρχεῖου, ἐντὸς τριμηναίας, γὰς ἐπισκευὰς καὶ βελτιώσεις, ἐφ' ἔσων οἱ χρηματικοὶ τὰ διεβλία, τὰ πρῶτα ἐγγράφα καὶ ὅτι ἄλλο ὑπῆρχεν

ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Κοινότητος, ἀριθμῶν καὶ θέτων κατ' ἀλφαιθνητικὴν τάξιν αὐτὰ ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμελλε νὰ κατασκευασθῇ ἐγγραφοθηκῶν, ἤτοι κατὰ μέρος τὰ πρωτόκολλα καὶ κατὰ μέρος τὰ προικῶν συμβόλαια, τὰ μὲν τῆς πόλεως, τὰς δὲ τῶν πολιτῶν, σχηματίζων ἅμα καὶ τοὺς συνήθεις αὐτῶν καταλόγους. Ὁφείλειν ἐπίσης ὁ αὐτὸς ἀρχιεφεύλαξ νὰ σχηματίσῃ βιβλίον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔπρεπε νὰ σημειοῖ ἀπάσας τὰς ἐκάστοτε διαθήκας ἐκάστου συμβολαιογράφου μετὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ τε διαθέτου καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, αἵτινες διαθήκαι ἔπρεπε νὰ διαφυλάττωνται εἰς μέρος ἀσφαλές. Πλὴν τοῦτου ὑπερσεύτο νὰ σχηματίσῃ βιβλίον ἢ κατάλογον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ καταχωρήσῃ ὅλα τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία, τὰ προικῶν συμβόλαια, τὰ βιβλία τοῦ Συμβουλίου καὶ ὅτι ἐνυπῆρχεν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ, περιγράφων ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως ἐκάστου, τὰ ὀνόματα τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐπὶ ποιῆ τῶν ἀρχιεφευλάκων 200 ρεαλίων καὶ στέρησιν το ὑπουργήματος αὐτῶν, ἀποκλειομένων ἅμα τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ὅλην ἐξουσίαν. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας, ἐξελέγη ὡς ἀρχιεφεύλαξ ὁ Ἀναστάσιος Βαρδιάνης, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξεπλήρωσε τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης καὶ τοῦ στανιδώματος τοῦ Ἀρχεῖου τῆς Κοινότητος, ἅμα δὲ τὸ στενόχωρον τοῦ οἴκηματος, ὡς ἐκ τῆς προσθήκης νέων πάντοτε βιβλίων ὑπεχρέωσε τοὺς τότε Συνδίκους Νικ. Μοτσηνίγον καὶ Νικ. Γαῖταν νὰ προτείνωσιν ἐν συνεδρίῳ τῆς 11 Μαΐου 1703 τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεφευλάκου ἐπὶ τριετίαν ὑποχρεωμένου ἐν διαστήματι δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ Ἀρχεῖον, νὰ σχηματίσῃ χωριστὰς ἐγγραφοθήκας ἐν εἴδει βιβλιοθήκης, μετὰ φύλλωμάτων, σημειῶν ἐξωθὸ αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν συμβεγγράφων καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ νὰ κατασκευάσῃ ἐξωτερικὰ περικαλύμματα πάντων τῶν βιβλίων, ἰδίᾳ δὲ τῶν νεωτέρων συμβεγγράφων, ἅτινα καὶ συνεχέστερον ἐπεζητοῦντο, θέτων αὐτὰ κατ' ἀλφαιθνητικὴν τάξιν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Τοιοῦτος δὲ ἀρχιεφεύλαξ ἐξελέγη ὁ Ἀναστάσιος Καψοκέφαλος, ὅστις, συμφώνως τῇ ὁποίᾳ εἶχεν ἀνάλαβει ὑποχρεώσει, ἐπεσκύασε τὸ Ἀρχεῖον, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ πιστοποιητικοῦ τῶν Συνδίκων ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1704. Τῆς 6 Μαρτίου 1720 ἐκλεχθεὶς ἀρχιεφεύλαξ ὁ Ὀκτάβιος Βολτέρρας ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σχηματίσῃ βιβλίον, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ καταγράψῃ τὴν σύστασιν τῶν διαφόρων τῆς νήσου ὑπουργημάτων καὶ πάντας τοὺς ἀστικούς νόμους τοὺς εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῆς Κοινότητος ἐγκατασκευασμένους, ἐπίσης ἕτερον βιβλίον μετὰ εὐρετηρίου τῶν διαθηκῶν, νὰ κατασκευάσῃ νέαν ἐγγραφοθήκην καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐδρανομήν εἰς τοὺς κληρονόμους Γαῖτα. Τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀνέλαβον καὶ οἱ μετέπειτα ἀρχιεφεύλακες. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος καὶ ἡ αἰθουσα ἢ προσωριμὴν διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, εἶχεν ἀνάγκην ἐπισκευῆς, διετάχθη τῇ 11 Ἰουνίου 1744 ἢ πληρωμῇ 24 τσεκινίων πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῆς. Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1759 ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβου-

λίου ὁ ἀρχιεφεύλαξ Α. Μερκάτης νὰ σχηματίσῃ ἐντὸς ἔτους γενικὸν κατάλογον πασῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἀστικῶν νόμων, ἐντεῖν δ' ἀναφορᾶ, χρονολογούμενη ἀπὸ 7 Νεβρίου 1760, ὁ τότε ἀρχιεφεύλαξ διεβεβαίωσεν τὸ Συμβούλιον, ὅτι 46 βιβλία ἀπετέλουν τὰς πράξεις τοῦ Συμβουλίου καὶ δύο τόμοι ἐγκώδεις τὰς διατάγας. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος, καταστραφέν ὑπὸ τοῦ, ἐτι 1791, σεισμοῦ καὶ ἐπισκευασθὲν κατόπιν, μέχρι τέλους τῆς βενετικῆς κυριαρχίας, ἤτοι μέχρις Ἰουλίου 1797. Ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ φρουρίῳ ἀρχεῖα, ὅποια τὸ Διοικητικὸν (Masseria Preroria) ἐν ᾧ ἐφυλάττοντο τὰ βιβλία καὶ ἐγγράφα τῶν διαφόρων Ἀρχῶν καὶ τὸ τοῦ Ταμείου (Masseria Fiscale), ἐνθα ἐφυλάττοντο τὰ βιβλία καὶ ἐγγράφα τῆς δημοσίας περιουσίας, ἅμα δὲ καὶ αἱ κατασχέσεις τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν καὶ τὰ τῶν Πολιτικῶν καὶ Ποινικῶν Δικαστηρίων ἐτύχχανον μεγίστης σπουδαιότητος.

Τὰ ἀρχεῖα ταῦτα, ἐνὸς διεχειρίζοντο οἱ Ἀντ. Τροῦπος, Γεώργ. Τζάνης, Στυλ. Φλαμπουράρης καὶ Γεωρ. Βάλσαμος, ὧν οἱ τρεῖς πρῶτοι κτητορικῶ δικαιομάτι ὑπὸ τῆς βενετικῆς Κυβερνήσεως, ἦσαν καλῶς ταξινομημένα, πλὴν τοῦ ἀρχείου τοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν, ἀγνωστον πότε.

Ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἤρχισεν νὰ ἐπικρατῇ ἀταξία τῶν ἐγγράφων τῶν εἰρημένων ἀρχείων, εἶνε ἡ τῆς ἐμφανίσεως ἐν Ζακύνθῳ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἀποσυρθεὶσα ἅπασα ἡ γαλλικὴ φρουρὰ εἰς τὸ φρούριον, κατέλαβε τὸ οἶκημα τῶν Ἀρχείων καὶ ἐρριψε φύγδην μύγδην εἰς τὸ δωμάτιον τὰ ἐγγράφα καὶ βιβλία, ὧν πολλὰ κατέστρεψε πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Βραδύτερον, καταληθθεῖτης τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ρωσο-τούρκων (1798), οἱ στρατιῶται ὀλίγον ἐφρόντισαν περὶ τῶν ἀρχείων, τῶν ὁποίων τὰ ἐγγράφα διέσπειραν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς. Ἡ Κυβέρνησις διατάξασα τὴν εἰς τὴν πόλιν μεταφορὰν αὐτῶν ἐντὸς σάκκων ἐκ τοῦ φρουρίου, ἐτοποθέτησε τὰ μὲν τοῦ Διοικητικοῦ ἀρχείου, τὰ καὶ περισσότερα, εἰς δύο μεγάλα δωμάτια τῆς λατινικῆς μονῆς τῆς Θεοτ. τῶν Χαρίτων (Santa Maria delle Gracie), τὰ δὲ τοῦ Ταμείου καὶ τὰ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων εἰς τινὰ κενὴν οἰκίαν, παραπλεύρως τῆς λατινικῆς Μητροπόλεως τοῦ Ἁγίου Μάρκου.

Προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐπὶ πρυτάνεως Βατάλια (1805) παρουσιασθεῖσης ἀνάγκης νὰ ἰδρυθῇ ἐν τῇ ἄνω μονῇ, οἰκουμένη τότε ὑπὸ τινῶν μοναχῶν τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Δομενίκου, στρατιωτικὸν διὰ τοὺς ρώστους νοσοκομεῖον, ἀρρηθῆσαν ἐκεῖθεν, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἐγγράφα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀρχείου καὶ μετεκομίσθησαν εἰς τὴν ἰσόγειον οἰκίαν, ἀνῆκον εἰς τὴν Λατινικὴν Μητρόπολιν, ὅπῃθεν ὁ Ἀρχιεφεύλαξ Τροῦπος μετεκόμισεν αὐτὰ ἀτάκτως εἰς τὰ ὑπόγεια ἄλληλς οἰκίας, ἕπως τὰ φυλάξῃ ἐκ τῆς ὑγρασίας τοῦ πρώτου. Ἐνταῦθα τὰ βιβλία τὰ μὲν ἐτέθησαν εἰς ξυλίνας ἐγγραφοθήκας, τὰ δὲ ἐρριφθησαν ἀναμῆξ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὡς πρὸς δὲ τὰ τοῦ Ταμείου καὶ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων, ἀρρηθῆσαν καὶ ταῦτα, τῷ 1806, ἐκ τῆς παρὰ τὴν Λατ. Μητρόπολιν οἰκίας καὶ ἐρριφθησαν ἀτάκτως εἰς δύο ἰσόγεια τῆς οἰκίας Φλαμπουράρη, ἐνοικιασθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνθα διετηρήθησαν μέχρι τῆς 6 Μαΐου 1817. Ἐν

καλλιτέρα ὅμως καταστάσει διετέλει τὸ Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος, ἢ τὸ Ἀστικόν, διότι ὁ Ἀρχιεφεύλαξ Γ. Βάλσαμος κατέχων ὀλιγώτερα ἐγγράφα, ἐτήρει ταῦτα, εἰς τὴν δωματίον τῆς οἰκίας του, ἐνθα καὶ διεφυλάχθησαν ἐπὶ πολὺ. Εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦτο, διαταγῇ τοῦ Πρυτάνεως Ριβαρόλα, μετεκομίσθησαν καὶ τὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀρχείου, οὗ πολλὰ ἐγγράφα ἐτήρει μέχρι τότε κατ' οἶκον ὁ Ἀρχιεφεύλαξ Τροῦπος.

Τοιαύτη ἡ ἱστορία τῶν ἄνω Ἀρχείων μέχρι τοῦ 1808,

δὲ ἐξηγήθη νὰ ἐνωθῶσιν ὅλα τ' Ἀρχεῖα εἰς ἓν μέρος. Καὶ ὡς μέρος κατὰλληλον δι' Ἀρχιεφευλάκειον, ἐθεωρήθη ἡ δημοσιὰ οἰκία, ἢ τοῦ Διοικητοῦ λεγομένη, παρὰ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον, προσωριμὴν διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κακουροδικεῖου, Ἐμπροδικεῖου καὶ Ἐφετεῖου, ἀλλ' ἡ ἰδέα τῆς συγκεντρώσεως εἰς ἓν τῶν Ἀρχείων τότε δι' ἄλλην ἐποχὴν, ἀνεβλήθη.

(Ἐπεται συνέχεια)

A. Z.

Η ΣΤΡΑΤΑΡΧΙΚΗ ΡΑΒΔΟΣ

Ἐξόχως συγκινητικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐγένετο ἡ τελετὴ, καθ' ἣν οἱ συμπολεμιστὰί τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπέδωκαν Ἀδιῶν διὰ χειρὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὴν Στραταρχικὴν Ράβδον. Ἡ Ράβδος αὐτὴ συμβολίζει τὴν βρελιαντὴν πραγματικὴν Ἀρχηγίαν τὴν ὁποίαν ἐξήσκησεν ὁ Βασιλεὺς κατὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους. Ἡ τελετὴ ἐγένετο εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Οἱ παρευρεθέντες ἀξιωματικοὶ δὲν ὑπερέβαινον τοὺς ἐκατὸν πενήκοντα, οἱ δὲ ὀπλίται τοὺς πενήκοντα. Ἐπίσης παρόντησαν οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν Πρεσβειῶν. Εἰς τὸ θεωρεῖον ἀντικρὺ τοῦ Θρόνου παρευρίσκετο ἡ Βασίλισσα Σοφία λευχειμονοῦσα, περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὰς Πριγκηπίσας αἱ ὁποῖαι ἐφερον ἐπίσης λευκὰς ἐνδυμασίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιδίδων τὴν Στραταρχικὴν Ράβδον προσφωνεῖ τὸν Βασιλέα.

Ἡ Α. Μεγαλειότης μὲ προφανῆ συγκίνησιν ἀπαντᾷ ὡς ἐξῆς :

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΥΛΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν ἀποδομένην τὴν ῥάβδον τῆς ἀρχηγίας ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ ἀρχιεφευλάκου ἐν τῇ πόλει τῆς Ζακύνθου ἐν τῇ 6 Μαρτίου 1805 ἐκλεχθεὶς ἀρχιεφεύλαξ ὁ Ὀκτάβιος Βολτέρρας ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σχηματίσῃ βιβλίον, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ καταγράψῃ τὴν σύστασιν τῶν διαφόρων τῆς νήσου ὑπουργημάτων καὶ πάντας τοὺς ἀστικούς νόμους τοὺς εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῆς Κοινότητος ἐγκατασκευασμένους, ἐπίσης ἕτερον βιβλίον μετὰ εὐρετηρίου τῶν διαθηκῶν, νὰ κατασκευάσῃ νέαν ἐγγραφοθήκην καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐδρανομήν εἰς τοὺς κληρονόμους Γαῖτα. Τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀνέλαβον καὶ οἱ μετέπειτα ἀρχιεφεύλακες. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος καὶ ἡ αἰθουσα ἢ προσωριμὴν διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, εἶχεν ἀνάγκην ἐπισκευῆς, διετάχθη τῇ 11 Ἰουνίου 1744 ἢ πληρωμῇ 24 τσεκινίων πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῆς. Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1759 ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβου-

ΣΑΜΟΣ

Β'.

Ἡ Σάμος μὲ τοὺς κληρωτοὺς τῆς νομίζει κανεὶς ὅτι στρατοκρατεῖται. Τέσον πολλοὶ εἶνε ὅσοι μένουσι εἰς τὸ πολυθέλητρο νησί.

Διαρκῶς γυμνάζονται, διαρκῶς ἐκτελοῦν ἀσκήσεις καὶ διασχίζουσι τὴν πάλιν ψάλλοντες πατριωτικὰ ἄσματα.

Ἴδου καὶ μερικοὶ στίχοι, τῆς λαϊκῆς μούσης:

*Τῆ γαλανῆ σημαία μας ἄστρον ἐλευθερίας
Τῆ στείλαμε στὰ σύνορα αὐτῆς τῆς Βουλγαρίας.*

*Ζήτω τοῦ Ἑθνικοῦ Βασιλῆ,
Ζήτω τοῦ Ἑθνικοῦ κρίνε
Ζήτω στρατάρχα δυνατὲ
Γενναῖε Κωνσταντίνε.*

***

Μία ὥρα καὶ πατριωτικὴ στιγμή εἶνε πάντοτε διὰ τὴν Σάμον ἡ ἀναχώρησις τῶν κληρωτῶν δι' Ἀθήνας. Ἐρχονται ὅλοι ἀπὸ τὰ χωρία μὲ ἕνα ἐνθουσιασμὸν καὶ φεύγουν διὰ τὰς Ἀθήνας εὐτυχεῖς διότι πηγαίνουν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα των.

Ἐνθουσιάζονται μίαν τοιαύτην ἀναχώρησιν τῶν κληρωτῶν. Ἄφοῦ περιῆλθον ἐνθουσιάζοντες τὴν πάλιν ψάλλοντες μὲ χαρὰν, περὶ τὴν ἐσπέραν ἤρχισαν περὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας νὰ ἐπιβιβάζονται ἐπὶ τῆς «Χρυσάλλιδος» ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐφερῆν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Εἶνε ἤδη ἐσπέρα ὅταν ἀνῆλθε καὶ ὁ τελευταῖος στρατιώτης ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου. Μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον θ' ἀπῆρε καὶ οἱ στρατιῶται καὶ ὁ κόσμος καταλαμβάνοντα ἀπὸ ἕνα ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον. Οἱ κληρωτοὶ πυροβολοῦν. Οἱ Σάμοι ζητωκραυγάζουσι, τὰ ἠλεκτρικὰ τοὺς χαίρειται, ἐνῶ τὸ πλοῖον φωταγωγημένον, ἐορτάσιμον πρὸς τιμὴν των, φέρει τοὺς ἐνθουσιάζοντες νέους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

***

Εἰς τὴν Σάμον ζῆ ἡ γνωστὴ ποιήτρια δις Ἐλένη Σβοῶνου. Ἡ Σάμια ποιήτρια ἐκδίδει ἀπὸ τινων ἐτῶν τὸ «Μικρασιατικὸν Ἡμερολόγιον» τὸ ὁποῖον διὰ τὸ ἐκλερκετὸν τῆς ὕλης καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν τῆς ἐκτυπώσεως εἶχει καταλάβει τὴν ἀρίστην θέσιν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων.

***

Ἐπίσης διὰ μίαν ἄλλην Σαμίαν ποιήτριαν, μὲ ὠμίλησαν μὲ πολλὴν ὑπερηφάνειαν οἱ μορφωμένοι Σάμοι. Περὶ τῆς διδος Ἑλπίδος Βοντζαλῆ. Ἡ δις Βοντζαλῆ ἔγραψε ποιήματα καὶ διηγήματα. Ἐδημοσίευσεν ἔργα τῆς εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας, κατὰ τὴν γνώμην δὲ τῶν παρακολουθησάντων τὰ ἔργα τῆς, ὅσα εἶδον τὸ φῶς, εἶνε ἡ μόνη ἑλληνικὴ ποιήτρια ἡ ὁποία ἔγραψε μὲ γυναικεῖον ἐντελῶς αἰσθημα. Δυστυχῶς κάποια ἀσθένεια τῶρα τελευτικῶς τὴν κρατεῖ ἐντελῶς μακρὰν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν.

***

Γεγονὸς ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν σαμιακὴν ζωὴν ἦτο κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀναθέσῃ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῆς Μακεδονίας εἰς τὸν κ. Σοφοῦλην. Ὁ κ. Σοφοῦλης ἠρωτήθη τηλεγραφικῶς ἐὰν δεχεται νὰ διοικήσῃ τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ὁ κ. Σοφοῦλης ἀφοῦ ἐτακτοποίησε τὸ Νησί του ἐσπευσε νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ἐκεῖ τοῦ ἐκάλει ἡ πατρίς του. Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Σοφοῦλη ἀπὸ τὴν Νῆσον, εἰς τὴν ὁποίαν προσέφερε τὸ μεγάλο δῶρον τῆς ἐλευθερίας, θὰ μείνῃ ὡς μία ἀληθινὴ στιγμή εἰς τὴν ζωὴν τοῦ γραφικοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μεγάλου του πολίτου. Εἰς τὸν βίον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν στιγμή τοιαύτης φύσεως δὲν εἴμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε σπάνια. Καὶ ὁ κ. Σοφοῦλης εἶνε πολὺ εὐτυχὴς ὅτι ἠσθάνθη τὰς μεγάλας αὐτὰς στιγμὰς καθ' ἃς ὀλόκληρος ἡ Νῆσος τὸν προέπεμπε μὲ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ καὶ ἡ Σάμος εἶνε υπερῆφανος ὅτι εἰς αὐτὴν ἐδόθη ἡ τιμὴ νὰ προσφέρῃ τὸν πρῶτον πολίτην τῆς, τὸν Θεμιστοκλῆν Σοφοῦλην, διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν Μακεδονίαν.

Εὐγ. Ζ.

ΑΠΟ ΤΑ „ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ“

ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Ἦ Νησί πανευόδιαστο,
σὰν πλασμένο ἀπὸ ῥόδα,
πού στὸν ἥλιο σου ἀνάβρυσκα
καὶ τὸν ἥλιο πρωτόδα.

Στὰ πλατάνια σου τῶ γράφα
σκαλιστὸ τὸνομά μου.
Στίς αὐγουλές σου τὰ κρυφά
τὰ μικρὰ μυστικά μου.

Μὲ γνωρίζουν οἱ κάμποι σου
καὶ οἱ γλωφῆς ἀνεμώνες,
καλοκαίρια, μαγιαπρίλα,
χυνοπόρια, χειμῶνες.

Στ' ἀροστόπια σου στάθηκα
καὶ λημέριασα ἀνάρτης,
τὰ λιοπύρια σου μ' ἴδρωσαν
καὶ μὲ ὀρέσισε ὁ Μάοτης.

Καὶ μίαν μέρη πολὺπικρῆ
τὰ κρογιαλὶα σου ἀφῆνω.
Στοὺς ἀφρούς τῶν κυμάτων σου
πικρὰ δάκρυα γύνω.

Κι' ὅπου πήγα καὶ στάθηκα
σὲ στεριές καὶ λιμάνια,
πουθενὰ οἱ ὁμορφάδες σου,
τὰ δικὰ σου γεράνια.

Ὅπου πήγα καὶ διάβηκα
στὴν ἀπέραντη πλάση,
κι' οἱ ὁροσουλές σου ἀσύγκριτες
καὶ τὰ ὀλόκρουστα δάση.

Οἱ οὐρανοὶ σὰν ἀνάστεροι
σὰ θαμπὸ τὸ φεγγάρι.
δὲν τὴν εἶχαν τὴν ἀφραστῆ
τῶν δικῶν σου τῆ χάρι.

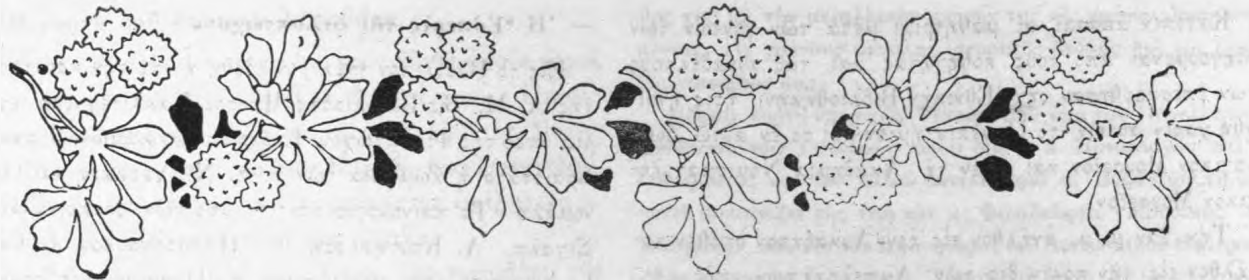
Πανηγύρια, πλανέματα
κι' ὁμορφιές μὲ τραβοῦσαν
καὶ τὰ ξένα χαμόγελα
θεριστὴ μὲ καλοῦσαν.

Μὰ στὰ ξένα χαμόγελα
καὶ στὰ ξένα πλεμάτια,
σὰ νὰ τὰ γὰ κοντόφωτα
τὰ δακρύβρεχτα μάτια.

Κι' ἕνα πόνον ἀσίγητον
μὲς' στὰ στήθια νοοῦσα.
Πάντα, ἐσένε, πολὺπικρος,
Ἦ Νησί, λχγταροῦσα.

Καὶ σὰν ἄστρο ἐλαμπύριζες
στῆς ψυχῆς μου τὰ μάτια,
χρωπὸ, πολυχάπητο,
στοῦ Αἰγαίου τὰ πλάτια.

Ζ. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1914

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΖΩΗ

**Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΞΙΚΟΥ**

Ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων ἐμπόλεμος κατὰστασις ὕφισταται μεταξὺ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν καὶ τοῦ Μεξικου, τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ αἴτια τῆς πολεμικῆς συρράξεως ὀφείλονται ἀμέσως μὲν εἰς κακομεταχειρίσεις τῶν ὁποίων ἔτυχον ναῦται τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν ἐν Ταμπίκω (τῷ κυριωτέρῳ ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐξαγωγικῷ λιμένι τοῦ Μεξικου), ἐμμέσως δὲ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναρχίαν καὶ τοὺς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἐτῶν μαστίζουσι τὴν πρὸς τὰ νότια τῆς Μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας πλουσίαν ἄλλως καὶ ἀναξιοπαθοῦσαν χώραν.

Μετὰ τὴν πρό τινος διενεργηθεῖσαν δολοφονίαν τοῦ τέως Προέδρου τῆς Μεξικανικῆς δημοκρατίας Μαδέρο καὶ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸ Προεδρικὸν αξίωμα τοῦ νῦν Προέδρου Στρατηγοῦ Χουέρτα, ἀνδρὸς δεσποτικοῦ καὶ αὐταρχικοῦ, ἡ χώρα δὲν ἀπῆλαυσε οὐδὲ μίαν στιγμήν ἡσυχίαν. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὁ δικτάτωρ τοῦ Μεξικου ἐφόρνευεν ἰδιοχειρῶς, ὑπὸ τὰς δραματικωτέρας τῶν συνθηκῶν, τὸν Ἄγγλον ὑπῆκοον Μπένσον προκαλέσας οὐχὶ μικρὰν ἐξαψιν τῆς δημοσίας γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὡς γνωστὸν, αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι ἀντιπροσωπεύουσι πάντα τὰ ξένα ἔθνη ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν συμφερόντων τῶν τελευταίων, ἐν περιπτώσει οἰασθῆποτε αὐτῶν προσβο-

λῆς, ἐν Ἀμερικῇ. φυσικὰ δὲ τὸ ἀνωτέρω μνημονευθεὶν ἐπεισόδιον προσκάλεσεν οὐχὶ μικρὰν διπλωματικὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Οὐασίγγτωνος, ἐκ μέρους τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Συνεπεῖα τῆς ἐν Ταμπίκω παρεκτροπῆς, αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι ἐξήχησαν ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μεξικου διὰ πανηγυρικοῦ χαίρειται τῆς Ἀσπεροέστης σημαίας τῆς Συμπολιτείας. Ὁ Χουέρτα ἐδέχθη, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ἕκαστος χαίρειται τῆς κανονιοβολισμοῦ πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν νὰ ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν πρὸς τὴν σημαίαν τοῦ Μεξικου. Φυσικὰ τοιοῦτοι ὄροι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνωσιν ἀποδεκτοὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Οὐασίγγτωνος, ἐκρηχύθησαν δὲ ἀμέσως αἱ ἐχθροπραξίαι.

Πολεμικὰ ἀγῆματα ἀπεβιβάσθησαν ἤδη εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Μεξικου, κατελήφθησαν δὲ ἱκανοὶ λιμένες. Ἀπόπειρα μεσολαβήσεως ἄλλων ἀνεξαρτήτων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἐπίτευξιν συνενοήσεως καὶ εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων, δὲν κατέληξεν εἰς οὐσιώδη ἀποτελέσματα.

Ὁ πόλεμος προμηνύεται μακρὸς καὶ πεισματώδης. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν κ. Οὐίλσον ἐδήλωσεν ὅτι θὰ σεβάσθῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Μεξικανικοῦ λαοῦ.

***

Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι ἔχουν ἕκτασιν 3,026,789 τετρ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν (ἀπογραφή 1910) 91,972,266.

Τὸ Μεξικὸν ἔχει ἕκτασιν 768,883 τετρ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν (ἀπογραφή 1910) 15,063,207.

Dateson

ΕΟΡΤΑΙ

— Αἱ Ἀρδακιάδες εἰς τὰς Ἀθήνας

Ἐβδομήκοντα τρεῖς ἐν ὄλῳ μαθήτριαι τῶν Ἀρσακείων Πατρῶν, Ἀκρίσσης καὶ Κερκύρας ἐπεσεκθήσαν τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς Ἀρσακιάδας συναδέλφους των.

Εἰς τὴν ὥραίαν ἐκδρομὴν των αἱ νεαραὶ μαθήτριαι συνωδεύοντο ὑπὸ τῶν διδασκαλισσῶν των. Τὰς Κερκυραίας Ἀρσακιάδας συνώδευσεν ἡ διευθύντρια Δις Βασιλακοπούλου, καὶ αἱ διδασκάλισσαι Δεσποινίδες Ἀγγαῖα καὶ Ἀναστασία Πανῆ. Τὰς Πατρινάς Ἀρσακιάδας συνώδευ-

σεν ἡ Διευθύντρια Δις Μαρία Εὐδὴ, καὶ αἱ διδασκάλισσαι Καλλιόπη Καινούργιου, καὶ Γεωργία Κατσαρᾶ.

Εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ μεγάρου τῆς Φιλελευθερικῆς Ἐταιρίας ἐγένετο ἡ ἐπίσημος δεξίωσις ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν μαθητριῶν τοῦ Ἀρσακείου. Ἡ μαθήτρια τῆς Γ' τάξεως Δεσποινὶς Κλαυδίου προσεφώνησε τὰς ξένας συναδέλφους ἐκ μέρους τῶν ἐνταῦθα μαθητριῶν. Μετὰ τὴν ἐν μέτω θερμῶν ἐκδηλώσεων συμπαθείας δεξίωσιν ἐψᾶλη ἐν τῷ μικρῷ ναῷ τοῦ καταστήματος δοξολογία, ἣν ἐπηκολούθησαν θερμῶταται προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις καὶ ὁ ὕμνος τοῦ Ἀράκη καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν.

Κατόπιν άπασαι αί μαθητριαί μετά τών γονέων των οδηγούμεναι από τους καθηγητάς και τάς συναδέλφους των έπεσεκέσθησαν τήν Έθνικήν Βιβλιοθήκην, ήτις ήνοίχθη χάριν αυτών, τό Πανεπιστήμιον και τό έν αυτώ Ζωολογικόν Μουσείον και τό έν τή 'Ακαδημία Νομισματολόγικόν Μουσείον.

Τήν 2αν μ. μ. άνήλθον εις τόν Λυκαδητόν όπόθεν κατήλθον εις τήν πόλιν δια τών 'Αμπελοκήπων, τής έδου Κηρισσίας, τής Σεβαστουπολειςίου Σχολής, του 'Αρεταίου, του Αίγινητσειού, των Στρατώνων, του «Ευαγγελισμού» και του Μαρσαλείου Διδασκαλείου. Τήν 7—8 έδόθη προσπερις έκ μέρους των έξωτερικών σχολείων.

Επίσης έδόθη προς τιμήν των φιλοξενουμένων 'Αρσακειάδων, προσπερις θαυμασίας επιτυχίας εις τήν ώραίαν αΐθουσαν του 'Αρσακειού.

Επαίχθη ή «Γριγένεια έν Ταύροις» του Εύριπίδου, κατά μεταφρασιν του κ. Ι. Σακελλαριάδου υπό έρασιτεχνιδών 'Αρσακειάδων, ή υπόκρισις των όποιών υπήρξεν άποκάλυψις. Το θέαμα των 'Αρσακειάδων επί τής μικράς σκηνής τής αίθούσης, με τους άρχαίους χιτώνας και τά σανδάλια και τάς γλαυμάδας, υπήρξεν ώραίότατον. Η αίθουσα ήτο πλήρης κόσμου και ό έξώστης παρουσίαζε θέαμα έξαιρετικόν, με τό πλήθος των όμοιομόρφων ένδεδυμένων 'Αρσακειάδων των Διδασκαλείων Πατρών Κερκίρας και Λαρίσης. Η δεσποινίς Μαρία 'Ελευθερίου, άβροτάτη ώς έμράνισις, υπεδύθη τήν Γριγένειαν με τέχνην μοναδικήν έν τή θεατικότητι τής έκδηλώσεώς της. Υπήρξεν ό άληθής τύπος τής Γεραίας των Ταύρων έν αρχή και ή άπαλότης τής υποκρισεώς της δέν τήν ήμπίδισαν από του να άποδώση με δύναμιν τήν τραγικήν μετάπτωσιν τής Θυγατρός του 'Αγαμέμνονος πρό τής άναγνωρίσεως του 'Ορέστου, συνδυάζουσαν έν άπιστέωτο άλληλουχία σκηνικών δεξιοτήτων τήν χάριν προς τήν τραγικότητα! Η δεσποινίς 'Ανδρ. Γεωργιάδου, ή υποδυθείσα τόν 'Ορέστην κατώρως να προσλάβη δλην τήν άπαιτουμένην άρρενωπότητα και να παίξει, ώς άληθής καλλιτέχνης. Ουδύλως υπελείρηθη ή δεσποινίς 'Ελπίς Παπαδία ώς Ηυλάδης, τούναντίον προύξένησαν έκπληξιν ή άνδρικότης τής έμρανισσεώς της και τό άδρην παίξιμόν της. Κορυφαία του χορού ήσαν αί δεσποινίδες Βασιλ. Μπατρίνου και Θαλ. Μαλανδρή. Τά χορικά έψάλησαν υπό του χορού άρμονικώτατα, τή υποκρούσει τής Μανδολινάτας του 'Αρσακειού υπό τήν Διεύθυνσιν του κ. Νικ. Λάβδα.

Τό μουσικόν πρόγραμμα τής προσπεριδος έξετελέσθη υπό τής Μανδολινάτας του 'Αρσακειού. Περιελάμβανε συνθέσεις των Γκαλάντι, Σοϋμαν, Μπιάλ—Λάβδα «Έλληνικόν άσμα» του Τολμπέν (δεσποινίς 'Ιατρού) «Προσευχή» του Μαρσενέ, Φλόριαν-Ζούλιαν, Σέλλερ (δεσποινίς 'Ιατρού, κ. Παπαδημητρίου), τόν «Έλληνικόν χορόν» του κ. Λάβδα, τήν «Ζουανίτσα» του Νέλιου-Μαουόκι και τόν Έθνικόν Ύμνον.

Επαινοί όφείλονται εις τήν διευθύντριαν του έσωτερικού 'Αρσακειού κυρίαν 'Αλεξάνδριδου, ή όποία κατέβαλε τόσους κόπους προς τελειότεραν φιλοξενίαν των 'Αρσακειάδων και θερμά συγχαρητήρια προς τήν Δδα Βαρουζάκη εις τήν πρωτοβουλίαν τής όποιας όφείλεται ή εις τάς 'Αθήνας έπίσκεψις των 'Αρσακειάδων.

— Η Έδωπερις τής Φιλοπτώχου.

Εις τό Βασιλικόν Θεάτρον έδόθη ή υπό τήν προστασίαν τής Α. Μ. τής Βασιλείσης Μητρός Καλλιτεχνική έσπερις υπέρ τής Φιλοπτώχου 'Εταιρίας των κυριών. Επαίχθη ώραίότατα ή κωμωδία των κ. κ. Ν. Λάσκαρη και Οικονομάκη «Τό καινούργιο σπίτι» υπό των δεσποινιδών Τ. Σιγάλα, Α. Κουσταλέξη, Ε. Παπαδοπούλου, Ι. Γαζή, Ι. Λουκάτου και των κυριών Ξ. Παναγιωτοπούλου, Α. Ρωκά, Π. Καμάρα, Μ. Ζαλόνη και Ν. Τσοκοπούλου. Έξετελέσθη κατόπιν με πολλήν άκριθειαν ή «Ούγγρική Φαντασία» του Γκρυτμάκερ υπό τής δεσποινίδος Μαρίκας 'Αντωνοπούλου και του κ. Α. 'Αντωνοπούλου. Έψάλη έπειτα μέρος από τόν «Δόν Ζουάν» του Μόζαρτ υπό τής υποκομήσης 'Αλγκουέτ, του κόμητος Μπάσεβιτς και του κ. Τζαβάρα. Αί δεσποινίδες Χριστίνα Κορομηλά και Α. 'Αντωνοπούλου έψαλον με πολλήν τέχνην τά άσματα του κ. Σαμάρα, «Μάνα και Γουίος» και τής «Κοπέλλας τό νερό».

Εις τήν «Ένζενό» των Μείλακ και 'Αλεβύ έλαβον μέρος αί δεσποινίδες Χρυσούλη και Παπαδοπούλου και οι κ. κ. Ζαλόνης, Καμάρας, Δεπάστας και Καλλιγιάς. Ο κόμης Μπάσεβιτς έψαλε με πολλήν τέχνην άσματα των Στράους και Μπράμς. Η δεσποινίς Α. 'Αντωνοπούλου έξετέλεσε κατόπιν έργον του Λίστ. Και έκλεισε τό πρόγραμμα με τό «Πυκνόν δάσος» του Λούλλυ και τήν «Οδόν τού Ούρανο» τής Χολμές έκτελεσθέντα υπό τής υποκομήσης 'Αλγκουέτ και του κ. Τζαβάρα.

Διά τής κινηματογραφικής όθόνης παρήλασαν κατόπιν 'Αθηναϊκαί σινηαί με γνωστάς 'Αθηναϊκάς ερσιονομίας, αί όποια ήρσαν και έχειροκροτήθησαν παταγωδώς.

— Ο Χορός του 'Ασύλου των 'Ανιάτων.

Από τους σπανιωτάτους εις έπίσημότητα και εις επιτυχίαν ό χορός του 'Ασύλου των 'Ανιάτων, ό όποιος έδόθη και έρέτος εις τό Φουαγέ του Βασιλικού Θεάτρον. Αί κυριαί αί άποτελοϋσαι τό Συμβούλιον του 'Ασύλου διοργάνωσαν μεν πολλήν τάξιν, με πολλήν άκριθειαν με πολύ κοινωνικόν τάκτ τόν ώραϊον αυτόν χορόν ό όποιος θεωρείται πάντοτε ώς ένα κοσμικόν γεγονός πρώτης τάξεως. Άλλως τε και ό σκοπος, ό έξαιρετικώς φιλανθρωπικός, ό όποιος κρύπτεται μέσα εις τους στροβιλισμούς του βάλς και του λιχνίσματος προσδίδει κάποια ιδιαιτέραν προσοχήν εις τήν έορτήν του 'Ασύλου των 'Ανιάτων.

Η Βασιλική Οικογένεια εκτιμώσα τό φιλανθρωπικόν έργον του 'Ασύλου των 'Ανιάτων, έτίμησε διά τής παρουσίας της τόν χορόν.

Η κ. Έλενη Νεγρεπόντη και αί άλλαι εύγενείς δέσποιναι υπήρξαν φιλόχρονες και περιποιητικά προς όλους όσοι ήθέλησαν να τιμήσουν τόν χορόν των, και να υποστηρίξουν τό πραγματικώς φιλανθρωπικόν έργον των.

— Ο Έρανος τής Σωτηρίας.

Η κ. Σοφία Σλήμαν διοργάνωσαν και έρέτος έρανον υπέρ του Φθισιατρείου τής Σωτηρίας. Ο κόσμος όμως με πολλήν δυσφορίαν τόν παρηκολούθησε διότι κατόπιν του έράνου διά τους 'Ηπειρώτας και τά όύματα του πολέμου, δέν ήτο δυνατόν να έλκύσθ τήν προσοχήν των έρανος ό όποιος είχε σκοπόν με συνδυασμένον με τό γενικόν ένδιαφέρον.]

— Η Έορτή του Θεάτρον Διονύσου

Υπέρ των 'Ηπειρωτικών Θυμάτων έδόθη ώραία έορτή εις τό θεάτρον του Διονύσου. Τήν διοργάνωσαν ό Πανελληνικός Σύλλογος των Γυναικων τή συμπράξει τής Μουσικής 'Ακαδημίας, και γνωστών Κυριών Καλλιτεχνιδών.

Πρό τής έκτελέσεως του προγράμματος ώμίλησεν ό κ. Φιλαδελφεός περί του σκοπού τής έορτής :

Κατόπιν έψάλη ό Έθνικός Ύμνος υπό χωρωδίας τής Μουσικής 'Ακαδημίας, άπήγγειλε ή Δνίς Κατσικοπούλου, έπαιξεν άρπαν ή δις Κακιούζη και έτραγουδησε ή κ. Φωκά και ή κ. Καμπανάκη.

Η Δνίς Κατσικοπούλου έχειροκροτήθη πολύ από τό κοινόν δια τήν απαγγελίαν της.

Η έρρευτική έπιτροπή των Κυριών του Πανελληνίου Συλλόγου ή όποία διοργάνωσαν τήν έκλεκτήν αυτήν έορτήν, εινε αξία πολλών συγχαρητηριών δια τήν πρωτοβουλίαν της υπέρ των 'Ηπειρωτικων Θυμάτων. Ίδιως θερμά συγχαρητήρια εις τήν φίλην κ. Αί.Βυζαντίου, τήν ψυχήν του Συλλόγου, ή όποία εις τήν περιστασιν αυτήν έπέδειξε ζήλον και άρσιωσιν άντάξιον προς τά εκλεκτώτατα συναισθήματα τής ψυχής της.

Η δις Εύφροσύνη Κατσικοπούλου εις τήν έορτήν του Διονυσιακού Θεάτρον

Με ένδυμασίαν αρχαίας Έλληνιδος ή Δνίς Εύφροσύνη Κατσικοπούλου μάς έπαναφέρει με τήν αρχαϊκήν κατατομήν της, με τό επιβάλλον παρσισημία της, με τό τραγικόν πά-

θος της με τήν μεταλλικήν φωνήν της εις χρόνους λησιμονημένους, εις χρόνους μεγάλης ιστορικής εποχής δια τήν ζωήν τής πατρίδος μας.

Δίδεται έορτή υπέρ των 'Ηπειρωτών υπό του Πανελληνίου Συλλόγου των Γυναικων όπου δρώ ή κ. Ποταμιάνου και ή άκούραστος και του καλού άντιλήττρια κ. Βυζαντίου, τή εύγενει συμπράξει τής υπό τόν κ. Φιλαδελφία «Μουσικής 'Ακαδημίας» και εις τόν ιερόν χώρον του Διονυσιακού Θεάτρον, όπου έγεννήθη ή σκημική Τέχνη και όπου οι μεγαλείτεροι τραγικοί τής Έλλάδος, οι 'Αθήνατοι Λραματικοί τής 'Αρχαιότητος έδίδαξαν τά ίδια αυτών έργα, ή Δνίς Κατσικοπούλου μετά αιώνων σιγήν έρχεται να έκτελέση μέρη των ίδιων τραγικων και να ζωντανέυση λόγια και ήχους που επί χρόνια και χρόνια έπλανώντο βωβοί εις τήν ιεράν θυμείλην του Θεάτρον του Βάχου.

Άμα τή εμφανίσει της εΐγος καλλιτεχνικής δαισθήσεως διέδραμε τάς χιλιάδας τών θεατών και άκράτητα τά χειροκροτήματα έπέστερον κάθε δραματικόν έκτέλεσιν τής εΐελτιδος καλλιτέχνιδος.

Εις τήν αυτήν έορτήν συμμετέσχον και αί καλλιτέχνιδες κυρία Φωκά και Καμπανάκη και ή Δνίς Κακιούζη — ής τήν εικόνα θα δημοσιεύσωμεν εις τό προσεχές τεϋχος— και ή Μανδολινάτα τής 'Ακαδημίας.

Η έορτή αυτη έσημείωσε καταληκτικήν επιτυχίαν και έδωσε τόν τόνον μιας νέας καλλιτεχνικής κατευθύνσεως εις τάς σκέψεις των πνευματικων παρ'ήμιν κύκλων. Θά ήτο δε υπερίτη του καλου έξυτηρέτης άν άπεκρυσταλλούντο σκέψεις και ιδέαι εις ώραίμενα συμπεράσματα και σαφείς άποφάσεις. Από τόν κ. Φιλαδελφία αναμένομεν πολλά.

— Οι Έλληνικοί Χοροί

Αί μαθητριαί του Λυκείου των Έλληνιδων έχόρυσαν εις τήν Κέρκυραν πρό του Αυτοκράτορος και τής Αυτοκρατειρας τους Έλληνικούς Χορούς.

Τό Αυτοκρατορικόν ζεύγος ένεθουσιάσθη από τάς καλλιτεχνικάς και σεμνάς κινήσεις των Έλληνιδων Παρθένων.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Η Συναυλία τής Δδος Μαρκέτου

Μεγάλη επιτυχίαν έσημείωσαν ή Συναυλία τής Δδος 'Εβελ Μαρκέτου εις τό 'Ωδεϊόν. Η Δνίς Μαρκέτου διπλωματοϋχος του 'Ωδεϊου του Μονάχου, έπέδειξε μεγάλην λεπτότητα και τέχνην και άκριθειαν εις όλας τάς έκτελεσθεϊσας συνθέσεις. Η Δνίς Έλλη Γεράκη έπαιξεν επίσης πολύ καλά.

ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ

Εις τήν αρχαιολογικήν 'Εταιρίαν ό κ. Γουδλεϋ πολεμικός ανταποκριτής άγγλικων εφημεριδων ώμίλησε δια μακρών περί τής 'Ηπειρωτικής έκστρατείας.

Τήν διάλεξιν έτίμησεν ή Α. Β. Υ. ό ποιήγηψ Νικόλαος.

***

Επίσης έν τή αίθούση του 'Ωδεϊου ό καθηγητής κ. Ψάχος ώμίλησε περί τής ιστορίας και τής εξέλιξεως των ελληνικων δημοιδων άσμάτων από των αρχαιο-

τάτων χρόνων μέχρι σήμερα. Χορός δὲ τῶν μαθη-
τῶν τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ἔφαλε μερικὰ ἀπὸ τὰ
ἄσματα αὐτὰ τῇ συνοδείᾳ ἐγγύρῳδων ὀργάνων.

Ἡ πρώτη διάλεξις τοῦ κ. Ψάχου ἐπῆρξεν πολὺ
ἐνδιαφέροντα.

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὸ πάλαιον Στάδιον διε-
ξήχθησαν οἱ Πανελλήνιοι Ἀγῶνες. Τὰ ἀγωνίσματα ἔλα
ἐπέτυχον πληρέστατα. Δυστυχῶς ὁ καιρὸς δὲν ὑπῆρξε
καὶ πολὺ εὐνοϊκός. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως τῶν
Βραβείων βροχὴ ἐπίμονος περιέλουσε τοὺς θεατὰς.

Τὴν ἑναρξιν τῶν Σχολικῶν Ἀγῶνων ἐκήρυξεν αὐτο-
προσώπως ἡ Α. Γ. ὁ Διάδοχος Γεώργιος.

Ἐπίσης παρίστατο οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀν-
δρέας, ὁ Μέγας Δούξ Γεώργιος καὶ αἱ πριγκίπισσαι Μα-
ρία καὶ Παυλίνα.

Ὁ δισκοβόλος κ. Γεωργαντᾶς, τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου, πρῶτος νικητῆς,
τὴν στιγμήν καθ' ἣν ὀρᾷ τὸν δίσκον

τὴν διδασκάλισσαν κυρίαν Νικολαίδου.
Ἀκολουθοῦν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων, ὅσα
εἶχον διακριθῆ κατὰ τὰς γυμνασιακὰς ἐξετάσεις.

Προηγεῖται τὸ 13ον Δημοτικὸν εἶτα δὲ κατὰ σειράν
τὸ 5ον, 6ον, 7ον, 12ον καὶ 4ον. Οἱ μαθηταὶ μὲ τὰς ὁμοιομόρ-
φους στολὰς δεικνύουσι μεγάλην ἐπίδοσιν εἰς τὰς Σουηδι-
κάς ἀσκήσεις. Τὰ βετίσματα, αἱ κάμψεις καὶ αἱ τάσεις
τῶν χειρῶν, τὰ ἄλματα καὶ αἱ σχετικαὶ κινήσεις προκα-
λοῦν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς
τοῦ Ὀρχηστρου τοῦ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀπέρχονται τὰ
δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ἄρχεται ἡ ἐπίδειξις τῶν Ἑλληνι-
κῶν καὶ τῶν σχολαρχείων.

Πρῶτα εἰσέρχονται μὲ λαμπρὸν βᾶδισμα τὸ Α' καὶ Β'
Ἑλληνικά ὑπὸ τὸν ἀρίστον γυμναστὴν κ. Στάθην Ζαγορι-
ανόν, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς σύριγγος δίδει τὰ παραγγέλματα

Οἱ Σχολικοὶ Ἀγῶνες εἰς τὸ Στάδιον εἶνε ἀπὸ τὰς
ὀριζιότατας ἐπιδείξεις.

Τὰ Σχολεῖα τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο παρελαύνουσι ἀπὸ
τοῦ Στίβου καὶ ἐκτελοῦν ρυθμικώτατας σουηδικὰς ἀσκή-
σεις.

Πρῶτον ἡ Δ' Δημοτικὴ Σχολὴ τῶν θηλέων ὑπὸ τὴν
διδασκάλισσαν δεσποινίδα Στράγγα. Αἱ μαθήτριαι μικρό-
σωμοι ὅλαι βαδίζουσι μὲ θαυμάσιον παράστημα. Ἐκτελοῦν
τὰς κινήσεις ρυθμικώτατα καὶ ἀπέρχονται ὑπὸ τὰ χειρο-
κροτήματα τῶν θεατῶν. Ἀκολουθεῖ ἡ Σχολὴ Μεταξᾶ,
ἡ ὁποία ἐκτελεῖ κανονικώτατα τὰς ἀσκήσεις. Ἐπειτα ἡ
15ῃ Σχολὴ τῶν θηλέων ὑπὸ τὴν διδασκάλισσαν δεσποι-
νίδα Σκλέπα. Αἱ μαθήτριαι ἐνδεδυμέναι μὲ κυανολεύκους
στολὰς βαδίζουσι θαυμασίως. Τὸ παράστημά των εἶνε ἄρ-
ρενωπὸν, τὸ πᾶν δὲ δεικνύει ὅτι ἔχει γίνεσθαι ἐν τῷ σχολεῖῳ
τούτῳ πολὺ καλὴ ἐργασία.

Ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα ὄλων τῶν παρευρισκομένων
ἐκτελοῦν καὶ αὐταὶ ρυθμικὰς κινήσεις καὶ ἀπέρχονται
τοῦ στίβου διὰ νὰ τὰς διαδεθῆ ἡ 7ῃ Δημοτικὴ Σχολὴ ὑπὸ

τῶν ἀσκήσεων.

Οἱ μαθηταὶ ἀραιώνουσι διὰ τοῦ τροχάδην. Εἰς τὸ τέλος
ἐκτελοῦν πύκνωσιν, ἐπίσης τροχάδην, προκαλοῦντες τὰ
ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα. Παρατηρεῖται ἡ ταυτό-
χρονος ἐκτέλεσις τῶν ἀσκήσεων καὶ ἡ ἀρίστη ἐξάσκησις
τῶν μαθητῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν καρποφόρον
ἐργασίαν τοῦ λαμπροῦ γυμναστοῦ κ. Ζαγοριανοῦ.

Ἀκολουθεῖ τὸ 11ον ἑλληνικὸν ὑπὸ τὸν γυμναστὴν κ.
Φραγκιδάκη. Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολεῖου τούτου ἐκτελοῦν
ρυθμικώτατα τὰς ἀσκήσεις καὶ προκαλοῦν τὰς ἐπευφη-
μίας τῶν θεατῶν. Εἰς τὸ τέλος ἐκτελοῦν καὶ συνθέτους
Σουηδικὰς ἀσκήσεις.

Μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν δημοτικῶν καὶ ἑλληνικῶν Σχο-
λεῖων ἐμφανίζεται εἰς τὸν στίβον τὸ Α' Γυμνάσιον Μη-
τροπόλεως. Τὸ βᾶδισμα τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τοῦ-

του, τὰ ὠραία σώματα καὶ τὸ ἀρρενωπὸν παράστημα προ-
καλοῦν θύελλαν χειροκροτημάτων ἐξ ὄλων τῶν σημείων.
Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος προτέχει τὰς ἀσκήσεις τῶν μαθη-
τῶν. Οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἑντονα παραγγέλματα τοῦ κ. Μι-
κρούλεα ἐκτελοῦν τὰς ἀσκήσεις μὲ ἀκρίβειαν καταπλήθ-
σουσαν. Νομίζει τις ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του τοὺς Σουηδοὺς
ἀθλητὰς, τοιαύτη ἦτο ἡ δύναμις καὶ ἡ ζωὴ μεθ' ἧς ἐξε-
τελοῦντο αἱ ἀσκήσεις. Αἱ κάμψεις ἴδιαι καὶ αἱ αἰωρήσεις

τῶν χειρῶν ἀποτελοῦν γραφικώτατον θέαμα, τὰ δὲ χει-
ροκροτήματα τοῦ κόσμου καὶ αἱ ἐπευφημίαι βραβεύουσι δι-
καίως τοὺς κόπους τοῦ μοναδικοῦ μας γυμναστοῦ κ. Μι-
κρούλεα. Εἰς τὸ τέλος ἐκτελεῖται καὶ σκυταλοδρομία. Οἱ
μαθηταὶ μὲ ἐρυθρὰς σημαίας ἀνά χεῖρας ἐκτελοῦν τὸ γύ-
γνασμα κατὰ τὸ ὅποιον οἱ νικῆσαντες φέρονται ἐπὶ τῶν
ὤμων τῶν ἡττημένων. Τὸ θέαμα εἶνε ὠραῖον. Ὁ Διάδο-
χος γὰρ καὶ δίδει τὸ σύνθημα τῶν χειροκροτημάτων.

Ἡ Α. Γ. ὁ Διάδοχος, αἱ Μ. Δούκισσαι Μαρία καὶ Πανιόβνα καὶ οἱ πρίγκηπες Νι-
κόλαος καὶ Ἀνδρέας ὀλίγον πρὸ τῆς διανομῆς τῶν βραβείων

Ἀκολουθῶς εἰσέρχεται τὸ Β' Βαρβάκειον ὑπὸ τὸν δαι-
μόνιον γυμναστὴν κ. Εὐάγγ. Παυλίνην. Οἱ μαθηταὶ καὶ
τοῦ Γυμνασίου τούτου ἐκτελοῦν κανονικώτατα τὰς ἀσκή-
σεις καὶ χειροκροτοῦνται ζωηρῶς ὅταν ἀπέρχονται.

Τὴν 5 1/2 γίνεται ἡ παρέλασις τῶν μαθητῶν καὶ
μαθητῶν ὄλων τῶν Σχολείων ὑπὸ τοὺς καθηγητὰς καὶ
διδασκάλους αὐτῶν. Προηγεῖται ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρχηστ-
ρου τοῦ καὶ ἔπονται τὰ σχολεῖα κατὰ σειράν ἀνά συστά-
δας μὲ τὰς σημαίας των.

Ἐπὶ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν πριγκίπων οἱ μαθηταὶ ἐκ-
σκοῦν εἰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς. Ὁ Διάδοχος χει-

ρετᾶ μετῴων.

Ἡ παρέλασις λήγει μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Ἀκο-
λούθως γίνεται ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς διαφό-
ρους ἀθλητὰς, οἱ ὅποιοι χειροκροτοῦνται ἐνθουσιωδῶς.

Ἀκολουθῶς κηρύσσεται ἡ λήξις τῶν Ἀγῶνων. Τὴν
θην μ. μ. ἀκριβῶς ἀποχωροῦν τοῦ Σταδίου οἱ πρίγκηπες,
αἱ πριγκίπισσαι καὶ οἱ ἐπίσημοι, μέσω τοῦ διπλοῦ στίχου
τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι τὸν ἑθνικὸν ὕμνον καὶ ὁ κόσμος
ζητωκραυγάζει ζωηρῶς.

—Ζήτω ὁ Διάδοχος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ μὴν αὐτὸς ἠδύνατο νὰ σημειωθῆ ὡς ὁ καιρὸς ἐξο-
χὴν Κερκυραϊκὸς μῆν.

Ἡ ἐπιφανὴς φυσιογνωμία τοῦ Ἀυτοκράτορος Γου-
λιέλμου ζῶντος μέσα σὲ περιβάλλον Ἑλληνικόν, σὲ
συγκινήσεις Ἑλληνικάς, σὲ ἐνδιαφέρον Ἑλληνικόν ἦτο
μετὰ τὸν Ἑπειρωτικὸν ἀγῶνα, ἡ πλέον ζωηρὰ μέρι-
μνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸ ἐνδιαφέρον Του ὑπερ-

τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Νήσου, ἡ προσήλωσις Του πρὸς
τὰς παραδόσεις τὰ ἠθῆ καὶ ἔθιμα τῆς νήσου, ἡ μέρι-
μνὰ Του διὰ τὸ παρὸν καὶ παρελθὸν καὶ διὰ πᾶν ὅτι
ἀφορᾷ τὴν περικαλλῆ Κέρκυραν τὸν κατέστησαν μίαν
φυσιογνωμίαν καὶ ἐξοχὴν προσομιλῆ εἰς τὸν Ἑλλη-
νικὸν Λαόν. Ἡ ἀπλότης Του, ἡ προσήγηιά Του, ἡ κα-
ταδεκτικότης Του, ἡ χαρὰ Του ὅταν ἀπεκαλύπτοντο
ἀρχαῖοι θησαυροὶ καὶ ἡ ἐκπληξίς Του καὶ ὁ θαυμα-
σμός Του ὅταν ἡ χάρις καὶ ἡ ἁρμονία τῶν Ἑλληνικῶν
χορῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν γυναικείων ἐνδυμασιῶν
ἐπρόβαλλεν αἴφνης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Του ἐδημιούρ-

γησην ένα δεσμόν θερμής και ελικρινούς αγάπης μεταξὺ τοῦ κραταιοῦ Κάιζερ και τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τὴν στιγμήν τοῦ γράφομεν ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν μητροπόλιν Νῆσον. Εἰσέπνευσε βαθέως τὸ μῦρον τῶν λουλουδιῶν τῆς ἀπῆλυσεν ἀκόρεστος τὴν μαγεῖαν τῶν ζωγραφικωτάτων τοπειῶν τῆς και ἐμποτισμένος ὑπὸ τὴν ἁρμονίαν τῶν ὑπερόχων σκηνογραφιῶν τοῦ ἐξετελείσονται πρὸς Αὐτοῦ φεύγει διὰ τὴν μεγάλην πατρίδα Του λάτρης ἐνὸς μεγαλείου ἀγνώστου, μιᾶς λαμπηδόνος ποῦ δὲν θὰ σβύσῃ ποτέ. Ἡ Ἑλλὰς ἐκέρδιεν ἕνα φίλον ὄχι τοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ ὑπολογισμοῦ ἀλλὰ τῆς καρδίας, τοῦ αἰσθητήματος και ὁ Γουλιέλμος συνεκέντρωσε τὰς συμπαθείας ἐνὸς Λαοῦ τοῦ ὁποίου ἔγινε θανματοῦς ὅπως κάθε ἄνθρωπος ποῦ διακρίνεται διὰ τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν του. Καλὸν Του κατενόδιον.

**

Ὁ Ἡπειρωτικὸς ἀγὼν ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Ὅλοι εἴμεθα ἐδέλιδες διὰ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Τὴν στιγμήν μάλιστα αὐτὴν καθ' ἣν ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ζητεῖ ἀπὸ τὸν κ. Ζωγράφον ταχίστην συνάντησιν πρὸς ἄμεις συνεννόησιν αἱ ἐλπίδες πολλαπλασιάζονται και πάντες πιστεύομεν εἰς μίαν λύσιν ἱκανοποιούσαν τοὺς ἐθνικοὺς πόθους και τὰ δίκαια τοῦ τόσου ἀσπύργως καταδικασθέντος Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ.

Δ. Α. Ζ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ἐσχάτως ἀνεκινήθη σοβαρῶς ὑπὸ τοῦ τύπου και ἰδία κατόπιν τῶν δημοσίων γινόμενων δηλώσεων ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβους τῆς Τουρκίας Γκαλιπ Βέη, τὸ

ζήτημα τῆς διοικήσεως τῆς Μακεδονίας. Ἐδημοσιεύθησαν πολλὰ

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

θίγοντα τὴν διοικητικὴν δὴθεν ἀνεπαρκείαν τῶν τέως Διοικητῶν κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐγένετο

ἐθνὸς λόγος περὶ τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς διοικήσεως τὰ ὁποῖα ἐφωράθησαν, λέγουν, ἀνασιουργοῦντα εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἐθνικότητων διὰ καταπίεσεων, διὰ παρανομιῶν και ἰδιαίτατα δι' ἀποπειρῶν ληστροικῶν κατὰ τῆς περιορίας τῶν πολιτῶν. Ὅλα αὐτὰ διαδοθέντα ἐξωγομμένα ἐδημιούργησαν γενικὴν δυσοφίαν και συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ συμπλήρωσις τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ Μακεδονίας και πρὸς τοῦτο ἐστράφη ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἕνα πολιτικὸν ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἐνεργητικὸν ἄξιον πολλῆς προσοχῆς. Ἐστράφη πρὸς τὸν Σάμιον πολιτευτὴν κ. Σοφούλην και εἰς τὰς στιβαρὰς αὐτοῦ χεῖρας τὴν φωτεινὴν διάνοιαν, τὸ κεντροιστικὸν και εὐστροφοῦν πνεῦμα τὴν ἐδρότητα τῆς ἀντιλήψεως τὴν ἀσφαλῆ κρίσιν, τὸν ὀρθολογισμὸν, τὴν μεγάλην διοικητικὴν πείραν, και τὴν πολλαπλὴν μόρφωσιν ἐνεπιστεύθη τὴν τύχην τοῦ σπουδαιότερου τμήματος τῆς Ν. Ἑλλάδος. Ἡ τύχη αὐτῆ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τάχιστα θὰ μετατραπῇ εἰς εὐτυχίαν.

Ἡ ἐνχὴ τῶν φιλομούσων ὅτι τότε θὰ εὐπραγίῃ μία

πολιτεία ὅταν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ὅταν μετατεθῇ εἰς κυβερνητικὸν ἔδρανος εἰρήσκομεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σοφούλη τὴν πραγματικὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Ὅντως τὴν Θεσσαλονικὴν κυβερνᾷ σήμερον φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόσοφος στυβαρὸς δίκαιος, ὀξυδερκής και πρὸς παντὸς Ἑλλήν.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Μακεδονίας δόκιμος συγγραφεὺς ἀρχαιολογικῶν ἔργων ἐπὶ θετὴν σπουδᾶσαν ἐν Γερμανίᾳ, ἀλλὰ και ἐπὶ δεκαπενταετίαν διακριθεὶς ὡς μεγάλη πολιτικὴ φυσιογνωμία εἰς τὴν Σάμιον ὅπου πάθη και μίση και κομματικὸς φανατισμὸς ἐδημιούργησαν ἕνα καθεστῶς ποῦ μόνον ἕνας Σοφούλης ἠδύνατο νὰ δαμάσῃ, νὰ ὑποτάξῃ και νὰ διευθύνῃ μὲ θέλησιν, μὲ σθένος, μὲ ὀρισμένην κατεύθυνσιν. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνδρὸς δὲν γράφεται μέσα πρὸς δέκα γραμμὰς. Ἄν εἶνε ἱστορία μόνον γεγονότων, εἶνε ἱστορία ἰδεῶν, εἶνε ἱστορία ἐσωτερικοῦ κόσμου ποῦ ἐφωτίζεται ἀπὸ τὸν πόθον τῆς πνευματικῆς ἐξεγέρσεως τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως και μορφώσεως τῶν συμπολιτῶν του. Εἶνε ἡ ἱστορία ποῦ ἔχει φωτεινὰς σελίδας πλήρεις ἀπὸ ἐργασίαν ἐκπολιτιστικὴν, μορφωτικὴν, διαπλαστικὴν ψυχῶν και χαρακτήρων. Εἶνε ἱστορία τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι σύγχρονοι πολιτικοὶ δύνανται νὰ μᾶς παρουσιάσωσιν. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» βεβαία περὶ τῆς ἐπιτιγοῦς σταδιοδρομίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸ ὑψηλὸν Ὑπόγραμμα ποῦ ἀνεβίβασεν ἡ ἐμπιστοσύνη και ἡ ἐκτίμησις τῆς Κυβερνήσεως θὰ ζητήσῃ εὐκαιρίαν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας πληρεστερα τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς.

Ἡ σεμνὴ ἐσορτὴ τῆς προικοδοτήσεως τῶν ὀρφανῶν τοῦ πολέμου κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ὀνομαστικῆς ἐσορτῆς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου, ὁποῖοι και ἐπιμνημόσυνοι

ΑΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

τελετὴ ὑπὲρ τῆς μνήμης του ἐτελέσθη, ἐδημιούργησε μίαν ἀτμόσφαιραν ἀνωτέρας ἀντιλήψεως τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων μας.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς Βασιλέως Μητρός ἐνισχυθεῖσα ἀπὸ τὸν ζῆλον και τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Ματοῦκα ἐξησφάλισεν εἰς πενήντα ὀρφανὰς Ἑλληνίδας 2,000 δραχμὰς δι' ἐκείσῃν. Ποσὸν ἀρκετὸν διὰ τὰς κόρας τοῦ Λαοῦ αἱ ὁποῖαι εἰς ἕνα ἐνδύρμαστον γάμον δύνανται νὰ εἴρουν τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς. Ὅταν λοιπὸν εἰς ἕνα τόπον ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ἄλλων ὀρισμένως ὁ τόπος αὐτὸς περιλαμβάνει εὐγένειαν ἰδανικῆς τελειότητος και πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅσοι ἐγεννήθημεν εἰς τὸν ὄρατον εἰς τὸν ἰδανικὸν αὐτὸν τόπον.

Τὸ πρὸνέμιον τῆς δαντέλλας τὸ εἶχεν ἔως τώρα τὸ Παρίσι, καθὼς και πᾶσαν ἐλλεικτικὴν παραγωγὴν τῶν... καρυλευμάτων τῆς γυναικείας μόδας. Ἡδὴ ἐνεφανίσθη ἐπίφοδος ἀντίπαλος ἡ Ἀμερικὴ. Οἱ ἄπαρισίνα ἰδαντέλλα ὕφανται τῶν λεπτεπιλέπτων δαντέλλων, αἱ ὁποῖαι και εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰσάγοντο ἐκ Παρισίων, ἤρχισαν νὰ ἐξάγῃσι τὰ προϊόντα τῶν εἰς τὴν κοίτην τῆς Μόδας.

Ἡ πρώτη ὕλη διὰ τὴν κατασκευὴν δαντέλλων εἰσάγε-

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Πασχαλινὰ ψώνια

ται ἐννοεῖται ἐκ Γαλλίας και Ἀγγλίας ἀλλ' αἱ δαντέλλαι πλέκονται ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ἐργοστάσια μὲ τέσσην τελειότητα ὥστε ἐξάγονται ὡς τέλειον προϊόν εἰς αὐτὸν πλέον τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς τῆς πρώτης ὕλης και τοῦ μονοπωλίου τῆς μέχρι τοῦδε κατασκευῆς των. Τὸ πρᾶγμα μᾶς τὸ ἐξηγεῖ Ἀμερικανὸς ἐργοστασιάρχης, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι τὰ Ἀμερικανικὰ ἐργοστάσια εἶναι ἱκανὰ νὰ παράγουν ὄχι μόνον καλύτερας, ἀλλὰ και μεγαλύτερας, ποσότητας δαντέλλων διὰ μικροτέρου προσωπικοῦ και συνεπῶς, δύνανται ν' ἀντιμετωπίσωσιν μὲ ἱκανὸν κέρδος τὸν εἰσχωρικὸν δασμὸν τῆς Γαλλίας.

Παρισινὰ, λοιπὸν, δαντέλλα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὸ Παρίσι. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐκπληκτικὸν ἤρχισεν δὲ νὰ φοβίζῃ πολὺ τὴν Γαλλικὴν βιομηχανίαν.

Ἐνῶ τὴν Γαλλίαν τὴν ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως, τὴν Γερμανίαν τὴν ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ὁ Γερμανικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει! ἀλλ' αὐξάνει βραδέως και τοῦτο θεωρεῖται κίνδυνος, ἢ διὰ τὸν ὁποῖον φωνὴ ἐπαναλαμβάνεται ταχτικῶς ἀπὸ τινων ἐτῶν κατὰ πᾶσαν νέαν ἀπογραφὴν τῶν

κατοίκων. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι αὐξάνονται μὲν αἱ γεννήσεις, αὐξάνονται δὲ και οἱ θάνατοι. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ δεγθοῦν τὴν θεωρίαν, ὅτι ὅπου αἱ γεννήσεις πολλαί, ἐκεῖ και οἱ θάνατοι πολλοί, μελετοῦν τώρα πῶς θὰ βελτιώσωσιν τοὺς ὄρους τῆς ὑγεινῆς διὰ τὸν πτωχὸν λαόν, οὕτως ὥστε οἱ θάνατοι νὰ ἐλαττωθῶσιν.

Οὕτω σκέπτονται και οὕτως ἐνεργοῦσι τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα προβλέπουσιν ἀδιαιδίτως πρὸς τὴν αὔριον.

Ἡμεῖς ἐδῶ ἔχομεν στατιστικὴν γεννήσεων; Ἐχομεν στατιστικὴν θανάτων; Παρακολουθοῦμεν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας ζήτημα; Σκεπτόμεθα περὶ βελτιώσεως τῶν ὄρων τοῦ βίου διὰ τὰς πτωχὰς και μᾶλλον παραγωγικὰς τῶν πολιτῶν τάξεις.

Ἀλλὰ τότε πῶς ἡμποροῦμεν πλέον νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξιώσιν διαρκῶς νὰ μᾶς διδῇ ὁ λαὸς εἰς στρατιώτας, εἰς αἵμα, εἰς χρῆμα, ἀφοῦ τίποτε τῶν ὄσων στοιχειωδῶν ἔχει ἀνάγκην διὰ τὸν βίον, εὐθηνὴν τροφήν, ὑγεινὴν κατοικίαν, ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, δὲν τοῦ ἐδώκαμεν ἀκόμη;

Πρὸς μείζονα δὲ εὐκόλιαν τῶν προστιθεμένων νὰ νυμφευθῶσι δι' ἐκκλησιαστικῆς εὐλογίας, καθηργήθη ἡ αὐστηρὰ διάταξις περὶ τελέσεως τῶν γάμων ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπετρόπη ὅπως οὗτοι λαμβάνωσι γῶραν καὶ εἰς οἰκίας ἢ ξενοδογεῖα. Εἰς τὸν γάμον παρευρίσκονται οἱ στενοὶ συγγενεῖς τῶν νυμφευομένων ἢ διανεμόνται προσκληθεῖς καὶ εἰς φίλους αὐτῶν ἀναλόγως τῶν μέτων, τὰ ὅποια ὁ γαμβρὸς διαθέτει. Γίνονται, δηλαδὴ καὶ ἐκεῖ οἱ γάμοι εἴτε «ἐν στενωφὶ οἰκογενειακῷ κύκλῳ, ἢ ἀνοικτοί», ὅπως θὰ ἐλέγγωμεν καὶ ἡμεῖς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Σ.Π.Α.Π.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1913

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1914

Κύριοι Μέτοχοι,

ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν, Κ. Μέτοχοι, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, τὸν Ἰσολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους 1913 μετὰ προτάσεως διανομῆς μερίσματος ἐν ἑλω δραχ. 7.50 κατὰ μετοχὴν κοινὴν καὶ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν παρατηρηθεῖσα σταθερὰ βελτίωσις τῶν εἰσπράξεων ἡμῶν ἐξηκολούθησε κατὰ τὴν λήξαντος ἔτους 1913 μετὰ προτάσεως διανομῆς μερίσματος ἐν ἑλω δραχ. 7.50 κατὰ μετοχὴν κοινὴν καὶ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν παρατηρηθεῖσα σταθερὰ βελτίωσις τῶν εἰσπράξεων ἡμῶν ἐξηκολούθησε κατὰ τὴν λήξαντος ἔτους 1913 μετὰ προτάσεως διανομῆς μερίσματος ἐν ἑλω δραχ. 7.50 κατὰ μετοχὴν κοινὴν καὶ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν παρατηρηθεῖσα σταθερὰ βελτίωσις τῶν εἰσπράξεων ἡμῶν ἐξηκολούθησε κατὰ τὴν λήξαντος ἔτους 1913 μετὰ προτάσεως διανομῆς μερίσματος ἐν ἑλω δραχ. 7.50 κατὰ μετοχὴν κοινὴν καὶ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν παρατηρηθεῖσα σταθερὰ βελτίωσις τῶν εἰσπράξεων ἡμῶν ἐξηκολούθησε κατὰ τὴν λήξαντος ἔτους 1913 μετὰ προτάσεως διανομῆς μερίσματος ἐν ἑλω δραχ. 7.50 κατὰ μετοχὴν κοινὴν καὶ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω αὐξήσις τῶν δαπανῶν ἡμῶν προήλθεν Ἐκ τῆς ὑπηρεσί. τῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ δρ. 30,781.35 » » » τῆς ἔλξεως » » 365,127.52 » » » τῆς συντηρήσεως » » 74,020.94 τοῦ ὑπολοίπου ὀφειλομένου εἰς μικρὰς αὐξήσεις τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ αὐξήσις τῶν δαπανῶν αὐτῆς ὀφείλεται εἰς αὐξήσεις τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ προσωπικοῦ λόγῳ ἀρχαιότητος, εἰς αὐξήσεις τῶν ἀμοιβῶν τοῦ λόγῳ μείζονος χιλιομετρικῆς διαδρομῆς τῶν ἀμαξοστοιχιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τινὶ μέτρῳ λόγῳ τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας ἐφαρμοσθέντων νέων κανονισμῶν τῶν ὥρων ἐργασίας καὶ ἀναπαύσεως τοῦ προσωπικοῦ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἔλξεως, αὕτη ὀφείλεται :

Εἰς ἐπὶ πλέον δαπάνην καταναλωθέντων γαιανθράκων δραχ. 240,625.86, ἐξ ὧν δρ. 174,972.43 ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τῆς τιμῆς τῶν γαιανθράκων καὶ 65,653.43 εἰς ἐπὶ πλέον κατανάλωσιν γαιανθράκων λόγῳ μείζονος διαδρομῆς.

Καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰ αὐτὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀλλὰ καὶ εἰς μείζονας δαπάνας τῆς τακτικῆς συντηρήσεως τοῦ τροχαίου ὕλικου.

Καθόσον ἀφορᾷ τέλος τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας συντηρήσεως, αὕτη ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἐπὶ πλέον κατανάλωσιν στρογγυλῶν καὶ ἐλικοφόρων ὕλων.

Σχετικῶς μὲ τὰς προβλέψεις ἠκολούθησαμεν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν τακτικὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας διαφορὰς :

Εἰς τὴν πρόβλεψιν διὰ δαπάνας φθορᾶς τροχαίου ὕλικου κλπ. παρουσιάзоσαν ὑπόλοιπον ἐκ δρ. 477,095.35 εἰσέφεραμεν τὸ πρῶτον ἡδὴ δρ. 35,610.30, τὸ προῖόν δηλονότι πωλήσεως παλαιῶν ὕλικῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐργοστασίου, ἐνηργήσαμεν δὲ διαφόρους πιστοχρεώσεις περὶ ὧν περαιτέρω εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλωσιν ὧν τῶν κονδυλίων τοῦ Ἰσολογισμοῦ.

Τὴν πρόβλεψιν ἐκτάκτων ἔργων καὶ ἐκτάκτων δαπανῶν ἀνεβίβασαμεν εἰς δραχ. 100,000 ἑτησίως ἀντὶ τῶν 85,000 εἰς ὅσας ἦτο μέχρι τοῦδε καθορισμένη ἐπὶ τῆ βῆσει τοῦ μέσου ὄρου τῆς τελευταίας πενταετίας, καθόσον καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ κατὰ τὸ προηγουμένον ἔσχομεν δαπάνας δι' ἑκτακτα ἔργα ἀνωτέρας τῆς προβλέψεως.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἀποσβέσεις ἐθεωρήσαμεν ὀρθὸν νὰ ἀποσβέσωμεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν προκύψασαν ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς Τραπεζῆς Σκουζέ ἐκ δρ. 74,046.85 ζημίαν, ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὰ 30 ο)ο τῶν παρὰ τῆ Τραπεζῆ ταύτῃ καταθέσεών μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν αὐτῆς.

Ἐθεωρήσαμεν ἐπίσης φρονιμώτερον νὰ ἀποσβέσωμεν τὸ ἄλλειμμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Λουτρῶν Κυλλήνης καὶ Ὀλυμπίων, καίτοι τοῦτο προήλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἐπισκευῆς τοῦ Ξενοδογεῖου ἡμῶν Ὀλυμπίων, ἥτις ἐκρίθη ἀπαραίτητος καὶ ἥτις ἠδύνατο νὰ κατατηρηθῆ εἰς πλείονας χρήσεις.

Συμφώνως μὲ τὸν ὑποβαλλόμενον ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν Ἰσολογισμὸν, τὰ κέρδη τῆς χρήσεως 1913 ἀνήλθον εἰς δρ. 1,438,755.38 ταῦτα δὲ ὁμοῦ μὲ τὸ ἐκ δραχ. 403,313.09 ὑπόλοιπον κερδῶν ἀδιανεμήτων τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀποτελοῦσι ὀλικὸν κερδῶν πρὸς διανομὴν ἐκ δρ. 1,842,068.47.

Ἐφαρμόζοντες τὸ πρῶτον ἡδὴ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Καταστατικοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς ἐκτ. Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 21 Ἰανουαρίου 1913 προτεινόμεν ὑμῖν κύριοι Μέτοχοι τὴν κράτησιν ποσοῦ δρ. 500,000 πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίου κινήσεως, προνοίας καὶ ρυθμιστικοῦ τοῦ μερίσματος, ἐξ οὗ κεφαλαίου θέλουσι λαμβάνονται ἐφεξῆς πάντα τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὰς δαπάνας ἀνανεώσεως τοῦ τροχαίου ὕλικου, ἔργων γραμμῆς καὶ οἰκοδομῶν, μετὰ τὴν ἐξάντησιν ὡς εἰκὸς τοῦ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀπομένουτος ὑπολοίπου ἐκ δραχμῶν 170,182.84 ἐκ τῆς προβλέψεως διὰ δαπάνας φθορᾶς τροχαίου ὕλικου καὶ ἔργων γραμμῆς.

Κατ' ἀκολουθίαν τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρόκειται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν καταργηθεῖσαν πρὸ διετίας ἤδη εἰδικὴν πρόβλεψιν διὰ δαπάνας φθορᾶς τροχαίου ὕλικου κτλ. ἐκδηλομένης οὕτω σαφῶς τῆς ἐκ τῶν κερδῶν τῶν μετόχων προελεύσεως τῶν τοιαύτης φύσεως δαπανῶν, καθ' ὃν χρόνον ὅμως θέλει χρησιμεύσει καὶ ὡς κεφάλαιον κινήσεως, προνοίας, ρυθμιστικὸν δὲ συνάμα τοῦ μερίσματος.

Προκειμένου δὲ περὶ κεφαλαίου ἔχοντος τοιαύτην σπουδαιότητα καὶ τοσοῦτον ἀρρήκτως συνδεομένου μὲ τὴν ὄλην οἰκονομίαν τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσεως ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ προκοδοτήσωμεν αὐτὸ γενναίως προτιθέμενοι ἐφ' ὅσον τὰ κέρδη τῶν μελλουσῶν χρήσεων ἤθελον ἐπιτρέψει τοῦτο νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐπαρκεῖς κρατήσεις, ὅπως τὸ ταχύτερον ἐπιτευχθῆ ὁ σχηματισμὸς σοβαροῦ ἐντεῦθεν κεφαλαίου, ἀναλόγου καὶ πρὸς τὴν ἑκτασίαν τοῦ ἡμετέρου δικτύου καὶ πρὸς τὴν ὀσημέραι προῖσαν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κανονιζόμενον ἀνετώτερον ἐν τῷ μέλλοντι τῶν τῆς ἀνανεώσεως τοῦ τροχαίου ὕλικου, θὰ καταστή ἔλπιζομεν δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς κινήσεως καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ, ἐπιτυγχάνοντες οὕτω ὄλην τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡμῶν, ἥς τὸ ἡμέτερον δίκτυον ἀποδεικνύεται ἐπιδεκτικόν.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω κράτησιν ἀπομένει ὑπόλοιπον κερδῶν πρὸς διανομὴν ἐκ δραχ. 1,342,068.47 ἐξ ὧν προτείνεται ὑμῖν ἢ διανομὴ μερίσματος δρ. 7.50 κατὰ μετοχὴν ἐπὶ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ 123,940 μετοχῶν. Ἐπειδὴ δὲ εἶχον διανεμηθῆ ὡς προμέρισμα δρ. 2.50 κατὰ μετοχὴν ἡδὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ διανεμηθίσουντα εἰς δρ. 5 δραχμὰί.

Συμφώνως ὅμως πρὸς τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Καταστατικοῦ διανεμηθήσεται ἐπίσης μέρισμα καὶ εἰς τὰς μετοχὰς ἐπικαρπίας καὶ δὴ πρὸς δρ. 1.10 ἐκάστην.

Ἐνεργουμένων δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ὀριζόμενων κρατήσεων, ὡς ἐτροποποιήθησαν αὐταὶ ἐν ἄρθρῳ 48 καὶ ἀραιρουμένων τῶν ἐπὶ τῶν διανεμομένων κερδῶν φέρων τοῦ Δημοσίου παντὸς εἶδους ἀπομένει ὑπόλοιπον κερ-

δῶν εἰς νέον ἐκ δραχ. 137,641.62.

Σχετικῶς μὲ τὰ νέα ἔργα καὶ προμηθείας ἔχομεν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν κ. Μέτοχοι, ὅτι ἐξαιρέσει τοῦ σταθμοῦ Πατρῶν δι' ὃν ἠγοράσθη τὸ ἀναγκαῖον γήπεδον καὶ μελετῶνται ἡδὴ αἱ θεμελιώσεις. αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν ἐξ ὑπολοίπου τοῦ δανείου τῶν 12,500,000 κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξετελέσθησαν. Προσθέτομεν ὅμως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἡμετέρας ἐκμεταλλεύσεως κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐξακολουθοῦσα καὶ κατὰ τὸ τρέχον ὑπὸ τὴν ἰδίαν κλίμακα, εἶνε τοιαύτη, ὡστε ἠνάγκασε τὸ Συμβούλιόν σας καὶ τὴν Διεύθυνσιν νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα ὅπως ἀντιμετωπίσῃ αὐτήν.

Πρὸς τοῦτο προέβημεν εἰς τὴν παραγγελίαν 8 νέων ἀτμαμαζῶν ἰσχυροτάτου τύπου, δι' ὧν ἐλπίζομεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν ὅπωςδύποτε εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων ἐρηθθέντες προέβημεν, ἐν καιρῷ ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν παραγγελίαν καὶ ἄλλων ἀκόμη ὄχημάτων τρίτης θέσεως πλὴν τῶν ὅσων εἶχομεν προμηθευθῆ ἐξ ὑποχρεώσεώς μας ἐξ ὑπολοίπου δανείου, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἄλλας ἀκόμη παραγγελίας τροχαίου ὕλικου ἐπιβατῶν ἰδίως, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑφισταθέντων ἀναγκῶν ἡμῶν.

Κατὰ καθήκον ἐπίσης ἀνακοινώομεν ὑμῖν, τὴν συνομιλίωσιν συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καὶ τῆς Cie Wagon Lits περὶ ἐκμεταλλεύσεως ὄχημάτων ἐστιατορίων, ἅτινα ἐν καιρῷ ἔχομεν παραγγεῖλει καὶ ἅτινα ἀσχηθέντα ἡδὴ ταχέως τεθήσονται ἐν χρήσει.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς κ. Μέτοχοι, ὅπως εὐαρεστούμενοι, ἐγκρίνητε κατ' ἀρχὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Καταστατικοῦ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Συμβούλων μέχρι 11, ῥητῆς ἐννοουμένου, ὅτι ἡ τυχὴν συμπλήρωσις ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς μῖα ἢ καὶ ἀμειότερων τῶν θέσεων τούτων θέλει ὑποβληθῆ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν πρώτην συγκροτηθησομένην Γενικὴν Συνέλευσιν.

Καλεῖσθε ἐπίσης ὅπως προῖτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τριῶν Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1914 συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 45 τοῦ Καταστατικοῦ. Οἱ διὰ τὸ προηγουμένον ἔτος τοιοῦτοι εἰσὶν ἐκ νέου ἐκλέξιμοι.

Παρατοῦντες τὴν παροῦσταν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κ. Μέτοχοι, ὅπως ἀροῦ λάβητε γινῶσιν τῆς περαιτέρω λεπτομεροῦς ἀναλύσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν κ. κ. Ἐλεγκτῶν, ἐγκρίνητε, εἴαν εὐαρεστήσθε, τὸν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν ὑποβαλλόμενον Ἰσολογισμὸν καὶ τὴν διανομὴν μερίσματος ἐν ἑλω δρ. 7.50 κατὰ μετοχὴν ἐπὶ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ κοινῶν μετοχῶν ἐκ δραχ. 1.10 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας, ἀπαλλάσσοντες τὸ Συμβούλιόν σας καὶ τὴν Διεύθυνσιν πάσης εὐθύνης ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε διαχειρίσει.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἐκπάλου ωραιότητα εορτή ἐδόθη εἰς τὸ Στάδιον περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ἀνώτερον ἀπὸ πᾶσαν περιγραφὴν, ἀπὸ πᾶσαν σύλληψιν καὶ τῆς πλέον ζωηρᾶς φαντασίας, ἦτο τὸ θέαμα τῶν ὑπερδρακωσίων χορευτριῶν αἱ ὅποιαι μὲ ἀσύγκριτον χάριν, μὲ θελκτικὰς κινήσεις, ἀπετέλουν ζωγραφικώτατα συμπλέγματα ἑναρμονιζόμενα τελείως πρὸς τὸ ὅλον ἐμπληρικὸν περιβάλλον τοῦ περικαλλοῦς Σταδίου. Ὑπερδρακωσίου νεανίδες ἐκπροσωποῦσαι καθ' ἑμᾶς τὰς πλείους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Νήσους μᾶς διέπλυσαν μίαν εἰκόνα ἀληθομονήτου κάλλους καὶ ἐπιβολῆς διὰ τὰς χιλιᾶδας τῶν θεατῶν οἵτινες ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλέα τῶν καὶ δολοκλήρον τὴν Β. Οἰκογένειαν ἐπυρομήσαν μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀκράτητον τὸ ἐξελισσόμενον ζωγραφικώτατον θέαμα.

Ἐκτὸς τοῦ Λυκείου Μεταξὰ τὸ ὅποιον μὲ τοὺς ὑπερεκατὸν φουστανελλοφόρους τοῦ ἔδωκε πολλὴν ζωὴν εἰς τὴν εορτὴν διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀσύλληπτον χάριν των, διὰ τὴν καταθέλωσαν εὐστροφίαν τῶν κινήσεων των αἱ μὲ τὸ ἀρχαῖκόν ἔνδυμα χορεύονται καὶ ἡ ὁμάς ἡ φέρουσα τὸ Μακεδονικὸν ἔνδυμα τὸ ὅποιον προσηρμόζετο ἐξόχως εἰς τὰς νεαρὰς ἀθλήδας αἱ ὅποιαι μὲ τόσον ζῆλον καὶ μὲ τόσην εὐγενῆ διάθεσιν εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἐπιτύχη ἡ θαυμασία ἔμπνευσις, ἡ ἔξοχος καὶ ἀληθομονήτος εορτὴ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων.

Ἄν ἡ εορτὴ ἐδίδετο ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτῶν εἶνε βεβαιωμένον πλέον ὅτι δὲν θὰ εὐρίσκητο οὐδεὶς ἔχων ἀντίθετον γνώμην περὶ τῆς μοναδικῆς, περὶ τῆς ὑπερβολῆς ἐπιτυχίας ἡ ὅποια ἐστημεν μὲσα εἰς τὸ καλλιμάρμαρον Στάδιον κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου.

Ἐνα μεγάλο εὖγε εἰς τὰς Ἑλληνίδας μᾶς.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ἐπισκέφθη τὰς Ἀθήνας ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Παυλόβνα, θυγατὴρ τῆς ἀληθομονήτου Βασιλοπούλου Ἀλεξάνδρας.

Ἡ νεαρὰ Μεγάλῃ Δούκισσα παρεμεινεν πλησίον τῶν Ὑψηλῶν συγγενῶν περὶ τὸν μῆνα.

Θαυμάσιον ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα δημοσιεύει ἡ «Νέα Ἡμέρα» γραφόμενον ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτῆς κ. Βασιλά, ὅστις εἶχε τὴν τύχην νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύγγενος τῆς περιουσίας καὶ τῆς φάσεως τῶν δύο Ἑλληνικῶν πολέμων.

Εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ναυπλίου, ἐγένετο ἡ δίκη τῶν ἀθεϊστῶν τοῦ Βόλου. Αἱ Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες ἐξηγήθησαν ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐποθέσεως αὐτῆς ἡ ὅποια ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολεμικὴν ἐξ ἧς πάντως ἀγαθὰ θὰ προκύβουν.

Οἱ κατηγοροῦμενοι ἠθωώθησαν. Ὁ στρατηγὸς Βιλλαρὸ ἀντεκατέστησε τὸν στρατηγὸν Ἐντὸ ἐπιστρέψαντα εἰς τὴν Γαλλίαν: Ὁ κ. Βιλλαρὸ ἀνήκει εἰς ἱστορικὴν οἰκογένειαν: Ἐνας ἀπὸ τοὺς προγόνους αὐτοῦ ἐπήρξεν εἰς τὸν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, ὅστις μάλιστα μετέσχε καὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς κατὰ τὸν 14 αἰῶνα.

Ὁ Στρατηγὸς Βιλλαρὸ ὁμίλει τελείως τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἐφέτος ὁ εορτασμός τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς Στρατῶνας ἐπῆρξεν ἐκτάκτως πανηγυρικὸς.

Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος παρέμεινεν δολοκλήρον τὴν ἡμέραν μετὰ τῶν συναδέλφων του, καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ δὲν παρηκολούθησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τὴν ἐπίδοσιν τῆς Στραταρχικῆς Ράβδου εἰς τὸν Ὑψηλὸν πατέρα Του.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία ἐξέλεξε ἐπίτιμον Προέδρον τὸν Ἀντοκράτορα Γουλιέλμον.

Τὴν 9ην Ἀπριλίου ἐπισκέφθησαν τὰς Ἀθήνας οἱ Σέρβοι μαθηταὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βελιγραδίου.

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον Γυναικείων Πικῶν τῆς Κας Λιλῆς Μπουλούκου ἐφθάσαν αἱ φόρμαι νέων καπέλων. Οἱ Ἱταλικὲς ψάδες τῆς εἶνε ὄντως ἀριστοτεχνικαί, γαυροισιμένα καὶ μὲ ἓνα σικ ἐντελῶς Παρισιόν. Ἐπίσης ἐφθάσαν καὶ τὰ λαϊκὰ λινα καπέλλα τὰ τόσον χρήσιμα διὰ τὰς προῖνας ἐξόδους τῶν Κυριῶν.

Ὅλη ἡ ἐκλεκτὴ τάξις τῶν Κυριῶν προμηθεύεται τὰ καπέλλα τῆς ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ χεῖρα τῆς Κας Λιλῆς Μπουλούκου.

Ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 10.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ροδόπη» — «Ἀπόγονοι»

Δύο ἐκλεκτὰ βιβλία ἐκυκλοφόρησαν πρὸ τινος καιροῦ. Ἡ «Ροδόπη» τοῦ κ. Ν. Ποριώτης καὶ οἱ «Ἀπόγονοι» τοῦ κ. Δ. Τραγοπούλου. Καὶ οἱ δύο συγγραφεῖς ἐκ τῶν δοκιμωτέρων, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ πλουτίσουν τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν μὲ τὰ ἔργα των.

Οἱ «Ἀπόγονοι» τοῦ κ. Τραγοπούλου εἶνε ἓνα μεγάλο διήγημα ἐγαλμένο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Μὲ ἀπλότητα ἡ ὅποια φθάνει εἰς βαθύτητα ἀναλύσεως, μᾶς δεικνύει ὁ συγγραφεὺς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὅποιος δειροπολεῖ τὴν ζωὴν ἴσῃ δι' ὅλους καὶ εὐτυχῆ διὰ τὰ ἄτομα ὅπως καὶ διὰ τὸ ἔθνος.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Τραγοπούλου βαθύτατα ψυχολογημένον ἀφίνει εἰς τὸν ἀναγνώστην μίαν μελαγχολικὴν ἐντύπωσιν, εἶτι τὰ πρόσωπα ὅπως ὁ Λάμπρος του, ὁ ἦρωας τοῦ βιβλίου του, δὲν θὰ συναντήσουν ποτὲ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς. ἀφοῦ σκέπτονται καὶ ποθοῦν τόσον πολὺ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων.

Ἀντιθέτως ὁ κ. Ποριώτης μὲ τὴν «Ροδόπη» του βιάζεται τὸ ἔργον του εἰς τὴν γυναῖκα καὶ μᾶς δεικνύει τὴν γυναικείαν ψυχὴν. Τὸ ἔργον τοῦ ἐκλεκτοῦ συγγραφεῖς ὀνομάζεται τραγωδία καὶ εἶνε πράγματι τοιαύτη, τραγωδία ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἐνίοτε συλλαμβάνει καὶ ἐκτελεῖ ἡ ἀγριότης καὶ τὸ μῖσος τῆς γυναικείας ψυχῆς.

Δὲν γνωρίζω ὅποιαν ἐντύπωσιν θὰ κάμῃ ἡ «Ροδόπη» διδασκομένη ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Ἴσως νὰ τὴν ἐλάτῃ ὁ λυρισμός τῆς ὁ ὅποιος εἰς πολλὰ μέρη χαλαρώνει τοῦ πάθους τὴν τραγικότητα. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ὁμῶς δίδει τὴν τραγικὴν συναισθησὴν τοῦ παλαίου ἐκείνου καιροῦ, ποῦ ἐδέσποζον αἱ μεγάλαι ἀφοσιώσεις καὶ τὰ μεγάλα πάθη μὲ ὅλα τὰ τραγικὰ ἐπεισόδια μιᾶς ἀγρίας ζωῆς.

Ὁ κ. Ποριώτης μὲ τὴν «Ροδόπη» του ὑπῆρξεν εὐτυχῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ μύθου καὶ εὐτυχέστερος εἰς τὴν διὰπλάσιν του.

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

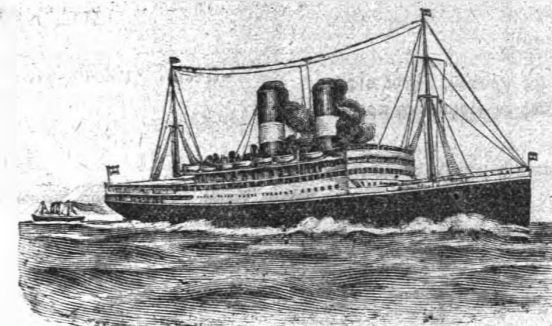
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ I A, GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26A

Αὐτοκίνητα πολυτελείας, φορτηγὰ (camines), Βενζίνη, ἔλαια, ελαστικά κτλ.
Τὸ ἄνω Carage ἀναλαμβάνει οἰκονομικῶς ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τακτικαί κατ' εὐθείαν ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν καὶ Καναδά διὰ τῶν νεοστευκῶν καὶ πολυτελεστῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων τῆς, μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ ἀσύρματον τηλεῖγραφον.

Δι' εἰσιτήρια Α', Β' καὶ Γ' θέσεως, ὡς καὶ διὰ φορτίον καὶ πλείονας πληροφορίας, ἀποστανθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας.

Ἐν Πάτραις. — Γ, Μόρφου καὶ Γιῶς-Κρῶββ καὶ Στίβανς. — Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου
Ἐν Πειραιεῖ. — » » » » » » — Πλατεία Καραϊσκάκη
Ἐν Ἀθήναις. — » » » » » » — Ὁδὸς Σταδίου κατωθι Ἀρσενείου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Πράκτοράς τῆς.

ΚΟΛΩΝΙΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 67 ΑΘΗΝΑΙ-ΑΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβευθεῖσα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας ἐκθέσεις διὰ 15 πρώτων βραβείων. Ἡ μόνῃ ἱατρικῇ κολώνια διὰ μαζὰς καὶ λουτρά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των τραπεζικών γραμμάτων νέων εντόκων καταθέσεων εν ύψει ή επί προθεσμία, δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909 ή 'Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δίδεται παρά τω Κεντρικῷ Καταστήματι και τοῖς Ἱποκαταστήμασιν κλιτῆς καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὕψει ἢ ἐν ὠρισμένη προθεσμία ἐπὶ τόκῳ :

1) 2 τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὕψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ἐπιζομένου εἰς 1 τοῖς οὐ κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, παραδιδόμενου τοῦ καταθέτη βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας τοῦλάχιστον.

3) 1) 2 τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3) τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 1) 2 τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4) τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εις χρυσὸν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένη προθεσμία ἢ διαρκεῖ, ἐπὶ τόκῳ :

- 1) 2 τοῖς οὐ κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλάχιστ.
- 2) » » » » » » 1 ἔτους
- 2) 1) 2 » » » » » » 2 ἐτῶν
- 3) » » » » » » 4 ἐτῶν
- 4) » » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἀχθίδονται κατ' ἐλλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνομοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου παρά τοῖς Ἱποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 464

ΜΑΣΣΑΖ—ΧΕΙΡΟΚΟΜΙΑ—ΚΟΜΜΩΣΙΣ

Διάφοροι θεραπείαι πρὸς ἀφαίρεσιν ρυτίδων, πτισσαλῶδων κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν παραγγεμάτων καὶ ἐπιμελημένῃς θεραπευτικῆς.

Ζητεῖτε ἀπὸ τῶ

Ἰνστιτουτοῦ

Ὅλα τὰ καλλυντικὰ εἶδη τῶν κυριῶν :

Κρέμες, Ποῦδρες, Ἀρώματα.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν διατήρησιν δροσεροῦ προσώπου καὶ ἀπαλῆς ἐπιδερμίδος. Τὸ Ἰνστιτουτοῦν ἔχει τὸ ρεκόρ τῆς ἐπιτυχίας.

Καλαισθησὶα ἀπαράμιλλος καὶ ἀσύγκριτος διὰ τὰς κομμώσεις τῶν κυριῶν

7—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—7

Κάτωθι Ὑπουργείου Δικαιοσύνης

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ., Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἐτησίᾳ παραγωγή 120,000 ΦΙΑΛΩΝ

Ἀντιπροσωπεῖα εἰς διας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Νῦ 9 Γενικὸς πηροεξούσιος Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

ΜΕΤΑΞΑ

Ἐν Καῖρῳ Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΦΩΤΟΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΡ. ΠΑΪΟΥ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝ ΑΡ 55 Α ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΒΟΡΩΝ 1907 ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

GANTERIE

Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ & Θ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἄριθ. 43

Συνιστᾶται ἰδιαίτερος παρὸς τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐάν αἱ Ἀθήναι δύνανται νὰ ὑπερηρευνθῶνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους τῶν μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον συγκεντρώθη πλουσία ἐπίπλοισις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότητι, πρῶθιμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκκίνο τύμημεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νοποῦ Ἀγελαδινῶν Γάλακτος! Τὰ Γιοσόρτιά του κατέστησαν ἐνομαστὰ, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐθυῆ, καὶ μὲ ὕλικά καὶ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Καμῶπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνουσι καὶ ἀκέρη, δικαιοτέρον ὄλοι οἱ συγχίζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διανομήν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν των, ἢ τὸ παγωμένο γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυνσις Τηλεγραφικῆ
ΑΘΗΝΑ ΓΚΗΝ ΑΘΗΝΟΚΛΕΣ

Ὑποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Ἡερακείῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρρασι, Καβάλλᾳ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμῃσι, Τριπύλαις, Βέλω, Λαοίσι, Ἀργινίῳ καὶ Κερδίττῃ.
ΕΝ ΚΡΗΤῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Ἡρακτορείου ἐν Σαμπουλί, Ἀμισῷ, Μερσίνη, Σμύρῃ.
ΕΝ ΑἴΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραστήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mitra). Κάτω. (μετὰ παραστήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαχαρική, Χαρτοῦ.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ: (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓῳ (Domhol, Mönckeberg strase 18).
ΕΝ ΛΕΜΣῳ (Κύπρου).
ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ Βαθῆς (Σάμου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου (Πρόεδρος), Μαρκόπου δὲ Ρεβερόω, Ἀντιπρόεδρος, Ἰάκωβος Μποννιὲ (Διευθύνων Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βεροῦγκ, Α. Ζαριφῆς, Ἐμμ. Μπενάκης, Σ. Ἐγγενίδης, Βαρόνος Δὲ Νεόλλιζ καὶ Ἐμ. Ροδοκνάκης.
Γενικὸς Διευθυντής
Ἰ. Ἡλιόκοκ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: Προεξοχλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φοροτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς, πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνοίγει τρέχοντας ἰσχυροὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ἄρους λίαν εὐνοϊκοῦ διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ἄρους λίαν εὐνοϊκοῦ.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς τὸ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τότε πληρώνονται κατ' ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐπιμετηρίον, μὲ ἰδιαίτερον ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,

Ἐν Ρωσίᾳ (Ὀδησσὸς) ἡ Δις Ἀγγλικὴ Κοινωνία. Rue Gretslihesaja No 30. Ἐν Λονδίῳ Δις Ὀλγα Παπαδάκη, (61 Heroford, Road Bayswater, W). — Ἐν Μάντσεστερ ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης. — Ἐν Καίρ-Zayat τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Παναγιώτης Ἰατριδῆς. — Ἐν Ζαχαρῆ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Ζήνων Στράτης, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου. — Ἐν Facous τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Νέσχος Παπᾶς. — Ἐν Μκινούρα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Κωνσταντόπουλος. — Ἐν Simbellawein τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Μιχαὴλ Μπαμίχας, ἱατρός. — Ἐν Benha τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Κωντόπουλος. — Ἐν Πόρτ-Σαϊτ ἡ Δις Ἀγγλῆ Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παρθενωγείου. — Ἐν Ἀμμωσῶν τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Δάνισκας. — Ἐν Πόρτ-Σαϊτ ἡ Δις Ἀγγλῆ Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παρθενωγείου. — Ἐν Λευκωσίᾳ ἡ Δις Ἑλένη Κορήστου, Διευθύντρια τοῦ Παρθενωγείου. — Ἐν Λάονακι ἡ Κε Ἑλένη Πούρτζη. — Ἐν Λεμεσσῷ ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, Βουλευτῆς-Δικηγόρος. — Ἐν Πάφῳ ὁ κ. Σπυρίδων Μυροματῆς, Δικηγόρος. — Ἐν Ἰερουσαλὴμ ὁ κ. Ματθαῖος Παυλίδης. — Ἐν Μυτιλήνῃ ὁ κ. Ροδόλφος Γ. Ράλλης. — Ἐν Κερκύρα ἡ Δις Ἀγγλῆ Νικοχάβουρ. — Ἐν Σάμῳ ἡ Κε Ἑλληνική Σταμάτη.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὀλόκληρος σελὶς εἰς ἓν τεῦχος.	Δραχ.	60
Ἡμίσεια		35
Τέταρτον σελίδος		20
Ὅγδοον		12

Διὰ ῥῶρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' εἰς τεύχη ἢ περισσότερα,
ἰδιαίτεροι συμφωνεῖται.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ	ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α' τόμος.	Φρ. 3,00
» Β' »	» 2,00
» Γ' »	» 1,50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.	» 2,00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστό- εἰς ὑπερπαιδαγωγικῶν σελίδων.	» 5,00
Η ΜΟΝΑΧΗ Δρᾶμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.	
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δρᾶμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.	
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΙΛΙΑ Δρᾶμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.	
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δρα- ματικὸν μονόπρακτον, μεταρρασθέν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.	
ΟΤΑΝ ΛΕΙΠΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δρᾶμα κοινωνικὸν τρίπρακτον. Πάντα διδασχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σχολῆς.	

Στοιραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' ἴτους πω-
λοῦνται εἰς τὰ Γερμανία μίτης πρὸς 18 φρ. ἐκίστη.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49. — Πανεπιστημίου — 49.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ & Σ^{ΙΑ}

Ὀδὸς Σοφοκλέους 3. - Τηλέφ. 794

Ἡλεκτρικὴ ἐγκαταστάσις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐπιτέλειαν παντὸς εἴδους ἠλεκτροφοιτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαύλεων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων κ.τ.λ.

Ἐγκαταστάσις Ψυγίων-Παγοποιῶν, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀεροπλοίων, κτλ. Ἐγκαταστάσις πλήρης σφαγείων καὶ Ζυθοποιείων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποιοῦσι υδραυλικῶν πιάσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνείκοις τήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοτουρβίνας, ὑδροτουρβίνας, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκαταστάσις ἐργοστασίων κλπ ἄποκοπῆς

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ „ΜΟΥΣΙΚΗ“

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ „ΣΤΑΡΡ“

13-15 Στοὰ Ἀρσακίου — Ὀδὸς Σταδίου ἱερῶ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

Ὅλα τὰ τραγούδια ἑλὼν τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ἕλα τὰ νεώτερα success

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.